[illegible] 1925-26

പുസ്തകം 16 ലക്കം 8

BL
R65 M211, M11VD
M26.16.8
186760

வந்து விட்டது.

புதிய சரக்கு! புதிய கடியாரம்!!

டிக்டாக் வால்கிளாக்

இப்பொழுதுதான் வந்தது
மிக்க அழகுள்ளது.
காலத்திற்கு சரியான மணியை
காட்டக்கூடியது.

முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!! முந்துங்கள்!!!

சுவற்றில் மாட்டக்கூடியது.

விலை 1-க்கு ரூ. 3 தான்

தபால் செலவு வேறு.

இனாம்! இனாம்!!

இச்சமயம் தவறாதீர்கள்!!

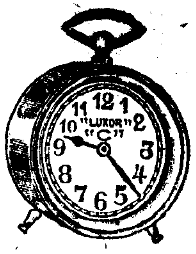

சில நாளைக்கு மாத்திரம்!!

உலகமெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்ற தாராலீவர் ஊக்கட் லீவர் கடியாரம் விலை ரூ. 5-0-0 உள்ளது. உள் டையலின்மேல் ஐந்துவருஷம் உத்திரவாதம். காலத்திற்கு சரியான மணியை காட்டக்கூடியது. இக்கடியாரத்தை ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு "C" டைம்பீஸ் இனாமாகக்கொடுக்கப்படும். இச்சமயம் தவறாதீர்கள். சில நாளைக்கு மாத்திரம். கடியாரம் ஒன்றுக்கு விலை ரூ 5-0-0 முந்துங்கள்.

விலாசம்:— காப்டன் வாச்கம்பெனி,

தபால்பெட்டி 265 மதராஸ்.

Regd. No. M. 916.

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

அக்ஷயவருஷ,

1925—1926.

ஸம்புடம் 16.

வைகாசிமீ

MAY

ஸஞ்சிகை 8

பத்ராதிபர். }
கார்யதர்சி. } ஈ. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.

1926
MADRAS

விஷய ஸூசிகை

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள். 145

2. ஆசௌச ஸமாதான கடிதங்கள். 15[illegible]

3. போக்த்ராபத்யதிகரணம்,—
ஸ்ரீ. உப. வே. அன்பில் கோபாலாசார்யர், எம். ஏ. பி. எல். 159

4. ஸ்ரீசாரீரக சாஸ்திரஸார ஸங்கிரஹம்,—
ஸ்ரீ. ம. காடந்தேத்தி - கோபாலாசார்யர் 162

5. உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தன ஸபை, மல்லேச்வரம்,— பத்ராதிபர். 165

6. கடிதம்,— ஸ்ரீ. உப. வே. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார். 167

7. ஸ்ரீபரமபத ஸோபாநம் (வ்யாக்யானத்துடன்):—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம், சே. நரஸிம்மாசார்யர். 121

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam

K. R. Press, Madras.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர் } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், எம். ஏ.
கார்யதர்சி }

ஸம்புடம் 16.] அக்ஷய ஞு, வைகாசி மீ [ஸஞ்சிகை 8.

[illegible]

[illegible]

[ஸ்ரீபாகவதம் 1-9-28.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

மஹாவீரவைபவ ஸ்தோத்திர விமர்சம்.

பொது அவதாரிகை.

லோகத்தில் வ்யவஹரிக்கும் ப்ரகாரம் ஸ்தோத்திரம் என்றால் இல்லாததைச் சொல்லிப்புகழ்வது என்று அறியப்படுகிறது. ஆனால் சாஸ்திரப்படி ஸ்தோத்திரம் என்றால் உண்மையில் இருக்கும் குணங்களைச் சொல்லிப் புகழ்வதேயாகும். அப்படியே ஸ்ரீஸ்தோத்திர பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீதேசிகனும் 'ஸ்தோஷ்யாமி' என்னும் பதத்தின் வ்யாக்யானவஸரத்தில் '.........ப்ரஸித்தமாயும் தன்னால் செய்யக்கூடியதாயும் இருக்கிற வாக்கினால் செய்யப்படுகிற கைங்கர்யத்தைச் செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்—'ஸ்தோஷ்யாமி' என்று. உண்மையான குணங்களை வர்ணிப்பதினால் கைங்கர்யம் செய்யப்போகிறேன் என்றர்த்தம். அப்படியே த்ரமிட பாஷ்யத்தில் 'ந ஹ்யஸதா கு³ணேந ஸ்துதிர்ப⁴வதி' (இல்லாத குணத்தினால்ஸ்தோத்திரம் பொருந்துகிறதில்லை) என்று சொல்லப்பட்டது. அம்மாள் என்கிற வரதாசார்யரும் 'கத²மஸதா கு³ணேந ஸ்துதிர்ப⁴வதி' (இல்லாத குணத்தைச்சொல்வதினால் எப்படி ஸ்தோத்திரமாக ஆகிறது) என்று சொல்லியிருக்கிறார். முக்யமான சக்தியினாலோ உபசார

மாகவோ ஏதாவது ஒரு குணத்தைச்சொல்லில் ஸ்தோத்திரமாக ஆகும் என்று தாத்பர்யம். வஸ்துவின் இடத்தில் இருக்கிற குணத்தைச்சொல்லுவதல்லவோ ஸ்தோத்திரம் என்று நியமம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். ‘ஸர்வேச்வரேச்வர: க்ருஷ்ண: ப்ரோச்யதே யதி கேநசித். ததாபி ஸ்வல்பமேவோக்தம் ஸதி தாத்ருசே கதா ஸ்துதி:|’ (பண்டிதர்களினுல் ஈச்வரர்கள் எல்லோருக்கும் ஈச்வரனை ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் மேலானவனுச் சொல்லப்படுகிருன். அப்படியிருந்தபோதிலும் கொஞ்சம்தான் சொல்லப் பட்டது. இருக்கிற குணத்தைச்சொல்லுவதில் ஸ்தோத்திரமாவது என்ன) என்றிவை முதலியதோவெனில் இல்லாத குணங்களை ஆரோபித்துச்சொல்லுகிறது ஸ்தோத்திரம் என்று லோகத்தில் கண்டறிந்து இருக்கும் விதத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்லப்படுகிறது’ என்று விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளினுர்.

நம் ஸித்தாந்திகளைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு அர்த்தவாதம் ஸார்த்தமாகிறதில்லை. நமக்கோ ஸ்தோத்திரம் வாஸ்தவமான குணத்தைச்சொல்லுகிறபடியினுல் அந்தந்த தேவதைகளினிடத்தில் இருக்கும் ஒரு குணத்தைக் காட்டி அதினுல் அந்தத்தேவதைகள் நமக்குப் பலத்தை நிச்சயமாகக்கொடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதினுல் ப்ரயோஜனமுடையதாகிறது. ஆழ்வாரும்

‘சேரும் கொடைபுகழ் எல்லையிலானை யோராயிரம்
பேருமுடைய பிரானையல்லால் மற்றும் யான்கில்லேன்
மாரியனைய கைமால்வரை யொக்கும் திண்டோள் என்று
பாரிலோர் பற்றையைப் பச்சைப்பசும் பொய்கள் பேசவே’

என்றருளிச்செய்தார். இதில் லோக வ்யவஹாரப்படி ஸ்தோத்திரம்என்பது இல்லாத குணத்தைச்சொல்லுவது என்பதையும் பகவத் விஷயத்தில் உள்ளவற்றைச் சொல்லுவது என்பதையும் நிரூபித்தாராயிற்று. பகவான் தன்னிடத்தில் ஆத்மாத்மீய பரஸமர்ப்பணம் செய்யுமவர்களுக்குத் தானும் ஆத்மாத்மீய பர ஸமர்ப்பணம் பண்ணுமவனுகையாலே இதரர்களைப்போய்ப் பச்சைப்பசும் பொய்களைச்சொல்லித் தம்முடைய வாக்கை வீணுக்கமாட்டோம் என்றிருந்த ஆழ்வாருக்குத் தம்முடைய ஸ்வரூப குணுதிகளில் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் ப்ரகாசிப்பித்தபடியினுல் அவற்றை அனுபவித்து இப்படி அருளிச்செய்தாராயிற்று. ‘ஓராயிரம் பேருமுடையான்’ என்றதினுல் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் போலன்றிக்கே பகவத் விஷயத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்வது எளிது, நமக்கு மிகவும் ஸுலபமான ஏதாவது ஒரு நாமத்தைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்யலாம் என்பது தெரிவிக்

கப்படுகிறது. பகவானுடைய திருநாமங்கள் எல்லாம் ‘யாநி நாமாநி கௌணாநி விக்யாதாநி மஹாத்மந:’ என்கிறபடியே குணக்ருத நாமங்களிறே. ‘சொன்னால் விரோதம்’ என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் திருவுள்ளம் பற்றிய அர்த்த விசேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு தம்முடைய அனுபவத்தில் ப்ரத்யக்ஷ ஸத்ருசமாய் நின்ற ஸ்ரீதேவநாதனுடைய கல்யாணகுணங்களை அனுஸந்தித்த ஆசார்யனும்

‘நிரவதிகுணஜாதம் நித்யநிர்தோஷமீட்யம்
நரகமதநதக்ஷம் நாகிநாமேகநாதம் |
விநதவிஷயஸத்யம் வேங்கடேச: கவீந்த்ர:
ஸ்துதிவிஷயமநைஷீத் தேவநாதம் தயாவாந் ||’

என்று அருளிச்செய்தார். இப்படிப்பொதுவில் ஸ்தோத்திரம் என்ருல் உண்மையான குணங்களைச்சொல்லிப் புகழ்வதுஎன்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

இது ஒருபுறம் நிற்க, ‘ஸர்வச்ருதிஸித்தம் ராமாநுஜீயம் மதம்’ என்கிறபடியே ஸர்வச்ருதிகளுக்கும் ஸ்வரஸமான அர்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நம்முடைய மதத்தில் ஆசார்யர்களினுல் செய்யப்படும் ஸ்தோத்திரங்கள் இருக்கும்குணங்களையே சொல்லுகின்றன என்பது சொல்லவேண்டியதில்லையிறே. அப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்களுள் ச்ரேஷ்டதமர் என்று ஸர்வஸம்மதமான ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரங்கள் ஸத்யமான விஷயத்தைப் பற்றியது என்பது கைமுதிக ஸித்தமிறே. அது தன்னிலும் ‘முந்தை மறை மொய்யவழி மொழிநீ’ என்று ஸ்ரீதேவநாதனுல் நியமிக்கப்பட்டு அந்த நியமனத்தை நிறைவேற்ற ‘அந்தமில்சீர் அயிந்தைநகர் அமர்ந்த நாதன் அடியிணைமேல் அடியுரையால் ஐம்பதேத்தி’ என்ருரம்பித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கள் விஷயத்தில் கீழ்க்கூறிய லௌகிக வ்யவஹாரசங்கையை ப்ரஸ்தாபிப்பதற்குக்கூட இடமில்லையல்லவா.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்திர ரத்னபாஷ்யத்தில்,

‘ஸ்வாதயந்நிஹ ஸர்வேஷாம் த்ரய்யந்தார்த்தம் ஸுதுர்க்ரஹம் |
ஸ்தோத்ரயாமாஸ யோகீந்த்ர: தம் வந்தே யாமுநாஹ்வயம் ||’

என்றிவர்தாமே அருளிச்செய்தபடியே அந்த ஸ்தோத்திரத்திற்குப்பெருமையாகச்சொல்லப்பட்ட மூன்று குணங்களும் இவருடைய ஸ்தோத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் என்பது சொல்லவேண்டியதில்லையல்லவா. இங்கு அபிப்ரேதமான மூன்று குணங்களாவன:— பண்டிதர்களுக்கும் அறிய அரிதாயிருக்கும் வேதாந்தார்த்தங்களை எல்லாரும் அறியும்படி அருளிச்செய்வதும், அப்படி அருளிச்செய்யும் இடத்தில் ஒரு ரஸா

ஸ்வாதம் உண்டாகும்படி அருளிச்செய்வதும், அதிலும் ச்ரமப்பட்டு விஷயங்களை க்ரஹிக்கவேண்டியதில்லாமல் ஸுலபமாய் அநுஸந்திக்கக்கூடியவைகளான ஸ்தோத்திரரூபமாய் அருளிச்செய்வதும்.

ஸ்ரீதேவநாதனுடைய நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட உபக்ரமித்து ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுது தமக்கு உத்தேச்யமான நூற்றெட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களில் வைத்துக்கொண்டு நம் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு விசேஷ உபகாரம் செய்தருளின எம்பெருமான்களைப்பற்றியிறே இவர் ஸ்தோத்திரம் இட்டருளினது. அப்படிப்பட்ட பாக்யத்தைப்பெற்றவர்களும் ஸ்ரீதேவநாதன், ஸ்ரீவரதராஜன், ஸ்ரீரங்கநாதன், தேஹளீசன், யதோக்தகாரீ, தீபப்ரகாசர் முதலிய சிலரே. இப்படி அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றிலுமே வேதாந்தார்த்தங்கள் நன்ருகப் பூர்ணமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அந்தந்த ஸ்தோத்திரங்களைப் பராமர்சிக்கும் பொழுது வ்யக்தமாகும்.

க்ரந்தஅவதாரிகை.

'அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ' என்று ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய நியமனத்தால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீரங்கத்தில் சிரகாலம் வஸித்தாப்போலன்றிக்கே 'அஜ்ஞாத ஜநஸம்பாதே ஹரௌ ஸந்நிஹிதாஸ்பதே । அஹீந்த்ரநகரே வஸந் ரக்ஷாகரஸ்ய வத்ஸராந் பஹூந்' என்கிறபடியே ஸ்ரீதேவநாதனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களிலும், திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலும் அயிந்தை மாநகரின் மற்ற ஸௌகர்யங்களிலும் ஈடுபட்ட ஸ்ரீதேசிகன் வெகுகாலம் அங்கேயே வாஸம்செய்து போந்தார். அப்படி வஸிக்கும் காலத்தில் ஒரு ஸ்ரீராமநவமித் திருநாளில்

> 'மின்னின் நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்விலங்கலின்மிசைஇலங்கை
> மன்னன் நீண்முடி பொடிசெய்த மைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல்
> அன்னமாமலரரவிந்தத்தமளியில் பெடையொடு மினிதமர
> செந்நெலார் கவரிக்குலை வீசுதண் திருவயிந்திரபுரமே'

என்று கலியன் அநுஸந்தித்தபடியே பிறர் இழவுபரிஹரித்து அவர்களைக் கொண்டு தன் துக்கத்தை நிவ்ருத்திசெய்துகொள்ள வேண்டும்படி யிராமல் அத்திவ்ய தேசத்தில் வஸிக்கும் திர்யக்குகள் உள்பட பத்னீஸஹிதங்களாய் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு வாழுகிற படியைக்கண்டு இத்தேசமே நாம் இருவரும் சேர்ந்து வஸிப்பதற்குப் பாங்கான இடமென்றும், பஞ்சவடீ முதலிய இடங்களைப்போல சுரிகுழல் கனிவாய் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையில் கடுவிசையரக்கர்கள் இடமில்லாமல் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்

தத்தையே ஸர்வதோமுகமாக ஸ்தாபிக்கக்கூடிய பரமஸாத்விகர்கள் உகக்கும் இடமென்று எண்ணி முன்பு பிராட்டியின் பிரிவால்வந்த தாபமெல்லாம் தீரும்படி அத்யந்த சீதளமான இடமென்று என்று எண்ணி இங்கு நித்யவாஸம் செய்துகொண்டு இருப்பவனாய் 'ஸர்வஸத்வ மநோஹர:' ''பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்' என்றிவை முதலியவைகளின்படியே ஸர்வஸத்வ மனோஹரமாய், ஜிதேந்திரியர்களான மஹருஷிகளையும் பெண்ணுடை உடுக்கும்படி உருக்கவல்ல திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌஷ்டவத்தை உடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஸேவித்து, அவ்வனுபவ ஜனிதமான நிரவதிக ஆநந்தமானது கரைபுரண்டு கேவலஸ்வானுபவமாக நிற்காமல் வாசிகரூபமான ஸ்தோத்திரத்தில் பர்யவஸித்தது. அத்தை அங்குள்ளவர் பட்டோலைகொள்ள, அத்தை ஸ்வாமியும் கடாக்ஷித்து அப்யுபகமம் செய்தருளினர்.

சரணாகதி வேதம் என்று இவர் தம்மாலேயே கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமாயணம் இருக்கப் புதிதாக இந்தக்ரந்தம் எதற்காக ப்ரவர்த்திக்கப்படுகிறது? அதில் இல்லாத என்ன விஷயம் இதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது? என்றிவை முதலிய சங்கைகள் ஜனிப்பது ஸஹஜமே. அவற்றிற்கு ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறது.

பரதத்வ பரமஹிதங்களைப்பரக்க நிரூபித்திருந்தாலும் ஸ்ரீராமாயணத்தில் அவை விப்ரகீர்ணங்களாய்க் கிடப்பதைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீ அபயப்ரதானஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்தில் அப்படிப்பட்ட ச்லோகங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஒரே இடத்தில் சேர்த்து நிரூபித்து பரமஹிதமான சரணாகதியை ப்ரதிபாதிக்கும் இடங்களைக்காட்டியருளி, அவற்றில் உபநிஷத்ஸ்தானமான ஸ்ரீவிபீஷண சரணாகதியை விஸ்தாரமாக அங்காங்கிகளுடன் ஸம்சயமற நிரூபித்தருளினாப்போலே ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய கல்யாணகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் ஸ்ரீராமாயணத்தில் அவைகள் ஸ்பஷ்டமாக ஜனங்களுடைய புத்திக்கு விஷயமாகும்படி காட்டப்படவில்லையென்பதையும், சில வ்ருத்தாந்தங்களினால் ஏற்படும் ஸம்சயங்களுக்கு ஸமாதானங்கள் சொல்லப்படவில்லை என்பதையும் திருவுள்ளத்தில்கொண்டு அந்தக் குறைகள்தீர இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் அவற்றை ஸ்பஷ்டமாக நிரூபித்தருளுகிறார்.

மஹரிஷி முதலில் கேவலம் ச்ரவணமாத்திரத்தினால் நாரதருடைய நெஞ்சை உருக்கின குணவர்க்கங்களை 'குணவாந்' என்றாரம்பித்துக் கணக்கிட்டாரேயொழிய அந்த ஸௌசீல்யாதி குணங்கள் இன்னஇன்ன

இடத்தில் ப்ரதிபாதிதங்களாயிற்று என்று நிரூபித்தாரில்லே. இந்த க்ரந்தத்தில் ஒரு வ்ருத்தாந்தம் முடிந்தவுடனே ஒருகாண்டம் ஸங்க்ரஹீதமான உடனே அத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் குணங்களை ஸ்பஷ்டமாக காட்டியருளுகிறுர்.

இப்படி இந்த ஸ்தோத்திரம் கேவலம் வேதாந்தார்த்த ப்ரகாசகமாக ப்ரவர்த்திதமானபோதிலும் துளஸி தான் உண்டாகும்போதே வாஸனையுடன் உண்டாகுமாப்போலேயும், பகவானுக்கு ஸௌலப்யமே விஞ்சியிருந்தாலும் அவனுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிப் பரத்வம் கிடக்குமாப்போலேயும் இவருக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான கவிதாப்ரௌடிமை ஒரு அவஸரத்திலும் இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைவிடாமல் கிடக்கும். எவ்வளவு கஷ்டமான வேதார்த்தங்களை நிரூபிக்கும் இடத்திலும் அந்த ச்லோகங்களின் பதங்களின் அமைப்பு, ப்ராஸம் முதலியவைகள், ஸரளமான அந்வயம், இவைகளுக்கு ஹாநி ஏற்படுகிறதில்லே. ஆதிகாவ்யம் என்று ப்ரஸித்தமாய் கேவலம் கவிதா ப்ரஸித்தியையுடைய இதரர்களினுல் அனுஸரிக்கப்பட்டதாயிருக்கும் ஸ்ரீராமாயண ச்லோகங்களும் ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுடன் பராமர்சிக்கப்பட்டால் பின்னடைய வேண்டியவைகளே. உதாஹரணமாக ராமாயணுர்த்த ஸங்க்ரஹமான '𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂' என்கிற ச்லோகத்தையும், அதே அனுஷ்டுப் வ்ருத்தத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் மங்கள ச்லோகமான 'ஜயதி' என்கிற ச்லோகத்தையும் பராமர்சித்தால் இவ்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படும். ஆனுல் இதில் ஒரு ஆச்சர்யமில்லே. ஸர்வஜ்ஞனுகிய ஸ்ரீகீதாசார்யனுல் ஸர்வார்த்தஸாரஸங்க்ரஹமாக உபதேசிக்கப்பட்ட சரமச்லோகத்தின் வ்ருத்தத்தை அனுஸரித்து அந்த அர்த்தத்தையே '𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣' என்கிற ச்லோகத்தில் இன்னும் ஸ்பஷ்டமாக மூன்று பாதங்களாலேயே ஸங்க்ரஹித்து நாலாம் பாதத்தை '𑌮𑌾𑌶𑍋𑌕 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃' என்று பூர்ணம் பண்ணும்படியான இவருடைய மேதைக்கு ப்ரும்மாவின் வரப்ரஸாதத்தினுல் மேன்மைபெற்ற வால்மீகி மஹரிஷியின் வாக்கு எப்படி ஸத்ருசமாய் நிற்கமுடியும்.

திருநாமம்.

இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஸ்வாமி உகந்தருளின திருநாமம் மஹாவீரவைபவம் என்பதே. அப்படியே இந்தஸ்தோத்திரத்தை '𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰' என்றுரம்பித்து '𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍀𑌮𑌵𑍈𑌭𑌵' என்று உபஸம்ஹாரம் செய்திருக்கிறுர். க்ரந்தத்தின் கடைசியிலும் தாமே கண்டரவேண

'𑌕𑌵𑌿𑌕𑌥𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 ।
𑌭𑌵𑌭𑌯𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌠𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌃 ॥

என்று அருளிச்செய்திருக்கிறுர். ஆகிலும் பின்புள்ளார் மஹாவீரன் என்றுல் ஸ்ரீராமன் என்று ஸ்பஷ்டமாக அர்த்தமாகாது என்று யோசித்து 'ரகுவீர' என்று மாற்றியும், இதர ஸ்தோத்திரங்களைப்போலன்றிக்கே இது கத்யரூபமாய் இருப்பதைப் பார்த்து கத்யம் என்றும் சேர்த்து ரகுவீரகத்யம் என்று அனுஸந்தித்தார்கள்போலும்.

க்ரந்த ஸங்க்ஷேபம்.

'𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂' என்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்து தம்மால் மேலே ஸங்க்ரஹிப்படுகிற ஸ்ரீராமாயணுர்த்தத்தை எல்லாம் ஒரு ச்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறுர்.

𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥

[தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுடைய பயமாகிற இருட்டைப்போக்கடிக்கிற அவதாரத்தை உடையவனும், ஸீதை என்கிற தேவியினுல் காந்தியை உடையவனும், பரமபதத்தில் இருக்கும் ஸூர்யனும் இருக்கிற சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராய் விளங்குகிறுர்.]

இந்த ஒரு ச்லோகத்தில் ஸ்ரீராமாயணம் முழுமையும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாயிற்று. '𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑍋𑌦𑌯𑌃' என்பதினுல் ராவணனுல் பீடிக்கப்பட்ட தேவதைகள் பகவானை சரணமடைய அதைப்போக்கடிப்பதற்காக அவதாரம் செய்ததும், அந்தப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுவதற்காக கைகேயின் வரப்ரதானம் என்கிற வ்யாஜத்தை இட்டுத்தான் கானகம் ஏகியதும், அங்கு தன்னுடைய ஸேவையையே எதிர்பார்த்திருந்த சபரி, சரபங்கர், முதலியவர்களை அனுக்ரஹித்ததும், அவர்களுக்கு விரோதம் செய்த விராத கபந்தாதி ராக்ஷஸர்களை மதித்ததும், அவதாரத்திற்கு அவாந்தர ப்ரயோஜனங்களில் முக்யமான ராவணனை பந்துக்களுடன் நாசம் செய்ததுமான வ்ருத்தாந்தங்கள் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டு முதல் ஆறுகாண்டங்களின் அர்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. '𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾' என்பதினுல் ஸீதாகல்யாண வ்ருத்தாந்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது. '𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮

R65... N26.16.8
L86260

பதினால் அவதாரஸமாபனம்செய்து தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின ப்ர காரத்தை நிரூபிக்கும் உத்தரகாண்டம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாயிற்று.

'ஆஸ்ரித' என்பதினால் ராவணாவதார்த்தம் லோகத்தில் அவத ரிக்கவேண்டும் என்று சரணாகதிசெய்த தேவதைகளும், பகவானிடத்தில் விசேஷமான பக்தியை செய்துகொண்டு எப்பொழுது அவனுடைய ஸே வைகிடைக்கும் என்றிருந்த ஸாதுக்களும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

'த்ராஸ' என்றால் பயம். இது ஆந்தரம் என்றும் பாஹ்யம் என் றும் இரண்டுவிதம். ஆந்தரபயமாவது பகவானுடைய ஸேவை ஒரு க்ஷணகாலம் தங்களுடைய மானஸானுபவத்தில் இல்லாவிடில் தங்களு டைய ஆத்மாவையே தரிக்கமுடியாமல் இருப்பதும், அப்படித்தங்களு டைய பாவத்திற்கு விஷயமான பகவானை நேரில் எப்பொழுது ஸேவித் துக்ருதார்த்தர்களாக ஆவோம் என்கிற எண்ணத்தினால் உண்டான பய மும். பாஹ்யபயமாவது அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், தேவதைகளுக்கும் ராக்ஷஸர்களினால் அடிக்கப்பட்டு தேஹத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட பீடை முதலியவைகள். இப்படி 'த்ராஸ' என்பது இரண்டுவகை என்பதும் இந்த த்ராஸசமனமே பகவானுடைய அவதாரத்திற்கு ப்ரதான ப்ரயோ ஜனம் என்பதும், ராவணாதிவதமாகிற துஷ்க்ருத் விநாசம் அவாந்தர ப்ர யோஜனம் என்பதும் ஸ்ரீமத் தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்கிற ச்லோக வ்யாக்யானத்தில் பரக்க அருளிச்செய்ய ப்பட்டிருக்கிறது. 'யஸ்து ராமம் ந பச்யேத் யம் ச ராமோ ந பச்யதி । நிந்தித: ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே ॥' என்றும், 'க்ஷணேऽபி தே யத்விரஹோऽதிதுஸ்ஸஹ:' என்றும், 'எம்பெருமானுக்கு திருநாட்டிலும்கூட இருக்க ஒண்ணாதபடி பெரிய ஆர்த்தியோடு கூப்பிடுகிறார்.' என்றும் இவர்களுடைய ஆந்தரத்ராஸம் நிரூபிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

'வ்யபோஹந' என்கிற இடத்தில் 'வி' என்கிற உபஸர்க்கத்தினால் போக்கடிக்கப்பட்ட பயம் மறுபடி உண்டாகாமல் இருக்கும்படி நிச்சேஷ மாகப் போக்கடிக்கப்பட்டமை தெரிவிக்கப்படுகிறது.

'உதய:' என்பதினால் 'த்ருஷ்ட்வா ராமம் ரமேசாக்ஷ்யம் ஹ்ருஷ்டா: ஸர்வே ... ஸஹஸ்ரசோ லோகஸ்ய ... தஸ்ய ... ' என்கிற ராமாயண ச்லோகத்தின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப் பட்டு, பகவானுடைய ஸேவை மாத்திரத்தினால் ஸாதுக்களின் பயம் நீங்கினமை சொல்லப் பட்டதாகிறது.

ஆசௌச ஸமாதான கடிதங்கள்.

I

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

பங்குனிமீ தீபிகை 118, 119-வது பக்கங்களில் ஸ்ரீரங்கம் வேதாந்ததேசிக அபி வர்த்தினி சபையின் அத்யக்ஷர் அடியேன் விஷயமான சில வாக்கியங்களை எழுதி யிருப்பதால் மேல்கண்ட விஷயங்களை விஜ்ஞாபிக்கலானேன்.

ஷை ஸ்வாமி எழுதியிருக்கிறபடி அடியேனுடைய அத்தையினுடைய வியோககால த்தில் மருமானுக்கு மூன்றுதினம் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், பக்ஷிணி தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும் ஸமான்ய ஜனங்களுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, எது சாஸ்திர ஸித்தம் என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்காக, புத்தம்கோட்டகம் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமியிடம் தத்கிருத விஷயத்தை விஜ்ஞாபித்தேன். அந்த ஸ்வாமி உலகத்தில் இரண்டுவிதமான அனுஷ்டானமும் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மசாஸ்திர கிரந்தமான ஸ்ரீவைதிக சார்வபௌமருடைய கிரந்தத் தில் பக்ஷிணிதான் சொல்லியிருக்கிறது. வைத்யநாத தீக்ஷிதீயத்திலும் பக்ஷிணிதான் சொல்லியிருக்கிறது. ஷை கிரந்தத்தில் க்ஷௌரமும் சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்லி ஷை கிரதங்களில் அடியில்கண்ட ச்லோகங்களையும் காண்பிவித்தார். ஷை கிரந்தங்களில் அநேக மஹரிஷி வசனங்களை உதாஹரித்து அத்தையினுடைய மரணத் தில் மருமானுக்கு பக்ஷிணீ அசௌசமே எழுதப்பட்டிருப்பதை நேரில் பார்த்த அடியேன் சாஸ்திரப்படி பக்ஷிணீ ஆசௌசம் அனுஷ்டித்து ஆசௌசம் நீங்கின பிறகு கைங்கர்யத்தில் நானாகவே அந்வயித்தேன். ஷை விஷயத்தை ஸ்ரீஸந்நிதி தர்ம கர்த்தாக்களும் ஸ்ரீ. உப. வே. வித்வான் கோவிந்தாசார்யஸ்வாமி முதலான அநேக வித் வான்களை நேரில் விசாரித்து அடியேன் அனுஷ்டித்தது சாஸ்திரீயமென்றே தீர்மானி த்திருக்க, ஷை ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்வாமி நான் ஆசௌசத்துடன் ஸந்நிதியில் கைங்கர்யம் செய்தபடியினால் ஸந்நிதிக்கு ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேணுமென்று வெகு ஸ்வாமிக ளுடைய அபிப்பிராயமாக எழுதியிருப்பதற்குக்காரணம் தெரியவில்லை. இந்த ஸ்வாமி தான் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக ஸித்தாந்த அபிவர்த்தினீ சபைக்கு அத்யக்ஷராக இந்த ஊரிலேயே இருந்துகொண்டு பிருகிருத விஷயத்தில் ஸம்சயம் வந்தவுடனே தாம் சாஸ்திரஜ்ஞர்களான பண்டிதர்களை நேரில் விசாரிக்கவோ அல்லது ஷையார்களை சபை யாகச் சேர்த்து சாஸ்திரங்களை விசாரித்து தீர்மானித்து தர்மானுஷ்டானத்தை ஸ்தா பிக்காமல் தீபிகையின் பத்ராதிபருக்கு பண்டிதர்களைக்கொண்டும் வித்வாம்ஸர்களைக் கொண்டும் ஷை விஷயத்தை பரிசீலனை செய்யும்படி நன்றாக எழுதி சிரமத்தை அளித் திருப்பதும் ஆச்சர்யப்படக்கூடிய விஷயம். ஆனாலும் இந்த ஊரில் ஸ்ரீஸந்நிதியில் கலியுக ஸ்வபாவத்தினால் நேர்ந்துவரும் பலவித தவறுதல்களை கவனித்து சாஸ்திரீய மார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க ஷை சபாத்தியக்ஷர்போன்ற பல ஸ்வாமிகள் இப்போது முன்

வந்திருப்பதாக தெரிகிறபடியினுல் (திரியும் கலியுகம் நீங்கி தேவர்கள் தாமும் புகுந்து பெரிய கிதயுகம்பற்றி பேரின்பவெள்ளம் பெருக) என்கிற ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி பலித்ததுபற்றி சந்தோஷிக்கிறோம்.

ப்ரமாணங்கள்.

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌶𑌤𑌕𑍇.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] —

(𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃.)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍌.)

[illegible]

(𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇)

ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதீய தமிழ் வியாக்யானத்துடன் கூடினதில் அத்தை மரணத்தில்

[illegible]

𑌦𑌾𑌸𑌃.

ஸ்ரீரங்கம், K. நரஸிம்மபட்டர்.

2

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமி ஸந்நிதியில் அந்வயித்திருக்கும் ஒரு பட்டர் ஸ்வாமியின் அத்தை ஆசாரியன் திருவடியடைந்தது சம்பந்தமாக அந்த ஸ்வாமிக்கு பக்ஷிண்யாசௌசந்தான் என்றும், 1½-நாள் போதுமென்றும் ஸ்ரீ. உப. வே. புத்தன்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி விதித்தாரென்றும், ஆனுல் வெகு ஸ்வாமிகளுடைய

அபிப்பிராயமும் அனுஷ்டானமும் மூன்றுநாளென்றிருப்பதாகவும் இதில் தர்மசாஸ்திரஜ்ஞர்கள் முடிவுகூறவேண்டுமென்றும் கோரி சென்றமாதத்துக்கு முன்மாஸம் தீபிகையில் பிரசுரமாயிருந்தது. நிச்சயமாகவிருக்கக்கூடிய விஷயத்தில் எவ்விதம் அபிப்பிராய பேதமேற்பட்டதென்பது அடியேனுக்குத் தெரியவில்லை.

[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥

ஸ்ரீதோழப்பர் அசௌசசதகத்தில் கண்டோக்தியாய் சந்தேகத்திற்கே இடமில்லாமல் விதித்திருக்கிருர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்திற்கே பிரதான தர்மசாஸ்திர பிரணயதாவாகவிருக்கும் ஸ்ரீதோழப்பரின் வாக்யத்தையநுஸரித்தே ஸ்ரீ. உப. வே. புத்தன்கோட்டகம் ஸ்வாமி பக்ஷிண்யாசௌசந்தானெனத் திட்டமாக விதித்திருக்கிருர். வேறு வைத்யநாதீயம் முதலான தர்மசாஸ்திரங்களில் இதற்கனுகுணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதாவென்ற விசாரமே பிரஸ்தாபவிஷயத்தில் அவச்யமில்லை. ஸ்ரீதோழப்பர் கண்டோக்தியாய் கூறியிருக்கிருர். அந்த பட்டர் ஸ்வாமி விச்வாஸத்துடன் இந்த விதியை அனுஸரித்து 1½-நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்தபின் 3-நாள் ஆசௌசமுண்டென்று பிறர் சொல்லுவதற்கும் இடமில்லை. ஸ்ரீஸந்நிதியில் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதலிய பெரிய ஸமாசாரங்களுக்கும் அவச்யமில்லை. திருக்குடந்தையில் ஒரு பிரபல ஆஸ்திககுடும்பத்தில் சில வருஷங்களுக்கு முன் இவ்விதம் நேர்ந்து சிலருக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டு முடிவில் ஸ்ரீதோழப்பர் விதித்துள்ளபடியே ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டது. ஆகவே ஸ்ரீ. உப. வே. புத்தன்கோட்டகம்ஸ்வாமி கூறியுள்ளதே ஸரியானது என்று அடியேனுக்குப் புலப்படுகிறது.

இப்படிக்கு தாஸன்,

திருவல்லிக்கேணி. சே. லக்ஷ்மீநரஸிம்மன்.

3

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக ஸித்தாந்த அபிவர்த்தநீ சபையின் பிரஸிடெண்ட் ஸ்ரீ. உப. வே. வி. டி. சடகோபய்யங்கார் தீபிகை 16-வது ஸம்புடம் 6-வது ஸஞ்சிகையில் ஆசௌசவிஷயமாய் கேட்டிருப்பதற்கு பதில் ஸ்ரீ. உப. வே. புத்தன்கோட்டகம் ஸ்ரீனிவாஸாசார் ஸ்வாமி அத்தை முறையில் பக்ஷிண்யாசௌசம் ஒன்னரை நாள் தீட்டு விதித்தது சாஸ்த்ரஸம்ப்ரதிபந்நமே. இதற்கு வைதிக ஸார்வபௌமரென்கிற தோழப்பர் செய்தருளிய ஆசௌச சதகம்மென்கிற க்ரந்தத்தில்.

(54) [illegible]
[illegible] ।

(55) [illegible]

என்கிற வசனப்படி பித்ருஷ்வஸா தகப்பனருடைய தங்கை தமக்கை (அத்தை) விஷயத்தில் அநுயோகி ப்ரதியோகிகளுக்கு ஒன்னரைநாள் தீட்டுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (புத்ருஷ்வஸு: ப்ரதியோகிகள் ப்ராத்ரு புத்ரீபுத்ரௌ)

[illegible] -

[illegible]

[illegible] பிள்ளைக்கு [illegible] இருப்பதால் [illegible] அத்தைக்கு 1½-நாள் என்றபடி.

[illegible]

தாயாருடைய தங்கை தமக்கைகள், இவர்களுடைய பிள்ளை பெண்கள் தகப்பனருடைய தங்கை தமக்கைகள் (அதாவது அத்தை) இவர்களுடைய பிள்ளை பெண்கள் (அதாவது அத்தான் அத்தங்கா) இவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

எழுத எழுத ரொம்ப விரிவாகிறது. ஆகையால் மைஸூரில் தெலுங்கு லிபியில் அச்சிட்டிருக்கும் வ்யாக்யாநத்துடன்கூடிய ஆசௌசசதக புஸ்தகத்தைப்பார்த்தால் அத்தைக்கு ஒன்னரைநாள் தீட்டுத்தான் என்பது தெளியதெரியவரும். தோழப்பர் தாமே எழுதியிருக்கிறார்

[illegible]

என்று.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் தோழப்பர் க்ரந்தத்தை யநுஷ்டித்து வருகிறார்கள். வைத்யநாத தீக்ஷிதீயம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அத்தைக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள்.

[illegible]

சேலம். ஸமஸ்க்ருத பண்டிதர் கிடாம்பி ராமாநுஜதாஸ:.

4

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

[illegible]

இந்த வசநப்படி அத்தைமரணத்தில் மருமானுக்கு பக்ஷிண்யா சௌசம் ஏற்படும். இதைப்போல இன்னும் அநேகப்பக்ஷிண்யா சௌச விதாயக வாக்யங்கள் இருக்கிறதுகள்.

[illegible]

இது முதலான த்ரிராத்ரா சௌச விதாயக வசநங்களையும்.

[illegible]

இந்த வசநங்களையும் உதாஹரித்து விஜ்ஞாநேச்வரர்.

[illegible]

இந்தமாதிரி ஒரேவிஷயமாக அதிகமாகவும், குறைவாகவும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருக்கும் ஆசௌச விஷயங்களில், ம்ருதனுக்கு பிரதியோகி ஸமீபத்தில் இருந்தால் அதிக ஆசௌசமும், விதேசஸ்தனாக இருந்தால் லகு ஆசௌசமும், அநுஷ்டிக்க வேணுமென்றும் வ்யவஸ்தை சொன்னார். சந்திரிகை என்னும் கிரந்தத்தில் உபகார தாரதம்யத்தை உத்தேசித்து வ்யவஸ்தை கல்பிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ம்ருதிமுக்தா பலமென்ற கிரந்தத்தில்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்த்ரீகளுடைய மரணத்தில் அவர்களுடைய பிரதியோகிகளான 1மாதாமஹன், 2, மாதாமஹீ, 3, அஸந்நிதானத்தில் தகப்பன், 4அப்படியே தாய், 5பெரியதகப்பன், சிரியதகப்பன், 6 தாயாருடன் பிறந்தவன், 7 அவன் பெண்டாட்டி, 8சிரியதாயார் பெரியதாயார், 9சிரிய தகப்பன் பெண்டாட்டி, பெரியதகப்பன் பெண்டாட்டி 10 தகப்பனுடன் பிறந்த ஸ்திரீகள், அதாவது அத்தை, 11 முன்சொன்ன அம்மான், சிரியதாயார் பெரியதாயார் சிரியதகப்பன் பெரியதகப்பன் அத்தை இவர்களுடைய பிள்ளைகள் 4, பெண்கள் 4, நாட்டுப்பெண்கள் 4 ஆக 12, ஆக 22, 23 தன்னுடைய அக்கா தங்கை 24 தம்பி, தமையன், 25 தம்பித் தமையன் பெண்டாட்டிகள், 26 அக்கா தங்கை பிள்ளைகள், 27 ஷை நாட்டுபெண்கள், 28 தம்பித் தமையன் பிள்ளைகள், 29 அவர்கள் நாட்டுப்பெண்கள், 30 அக்கா தங்கை பெண்கள், 31 அண்ணன் தம்பி பெண்கள், 32 தன்னுடைய பெண்கள், 33 தன்னுடைய பௌத்ரீ, 34 தன்னுடைய தௌஹித்ரீ 35 ஸ்வதௌஹித்ரன், 36 தத்பத்நீ, 37 தன்னுடைய பிதாமஹன், 38 தன்னுடைய பிதாமஹி இவர்களுக்கு பக்ஷிண்யாசௌசமும் புருஷமரணத்தில் இவர்களில் ஸபிண்டர்களாகிய 1 பிதா, 2 மாதா, 3 பிதாமஹன், 4 பிதாமஹி 5 ப்ராதா, 6 தத்பத்நீ, 7, பித்ருவ்ய:, 8 தத்பத்நீ, 6 பித்ருவ்யபுத்ரன், 10 தத்பத்நீ, 11 ப்ராத்ரு புத்ரௌ, 12, தத்பத்நீ இவர்கள் 12 பேர்கள் தவிர பாக்கி 26 பேர்களுக்கும் பக்ஷிணீ விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகள். அதிலேயே த்ரீராத்ராசௌச ப்ரகாணத்தில்,

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

இத்யாதி வசனங்களை உதாஹரித்து சிறியதாயார் பெரியதாயார் அம்மான் அம்மாமி மாதாமஹன்மாதாமஹி இவர்களின் மரணத்திலும் பிரதியோகிகள் மரணத்திலும் பரஸ்பரம் த்ரிராத்ரமாசௌசமென்றும் அத்தை விஷயத்தில் கீழ்சொன்ன தசகவசனம் தவிர த்ரிராத்ரசௌச விதாயகமான வசனமில்லாததால் பக்ஷிண்யாசௌசமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதாக நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் தத்காலம் ஸ்ம்ருத்யுக்த கர்மாக்களையே அனுஷ்டிக்கிற பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அத்தைமரண விஷயத்தில்,

[illegible]

என்கிற வசனப்படி கலியில் அகஸங்கோசனம் பண்ணக்கூடாதென்று மூன்றுநாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்திலும் பஹுவாக மூன்று நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கிறதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் பிரகிருதம் ஸ்ரீரங்கம் பட்டர் ஸ்வாமி அனுஷ்டானம் சாஸ்திர சம்மதமாகவும் பாஹுள்யாநுஷ்டான விரோதமாகவும் சொல்லலாம்.

பார்த்தசாரதி தாஸன்.

5

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

அத்தையின் மரணத்தில் மருமானுக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம் என்று சிலஸ்ம்ருதிகளிலும், சில ஸ்ம்ருதிகளில் பக்ஷிணீ என்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேக அக்ரஹாரங்களில் 3-நாள் தீட்டுகொர்த்துவருவது அத்யாபி வழக்கமாக இருக்கிறது. மேலும் தீட்டு விஷயத்தில் இரண்டு ஸ்ம்ருதிகளுக்குள் விரோதம் எற்பட்டால் தீட்டை ஸங்கோசம் செய்யாமல் அதிகநாள் சொன்னதை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்றும் சாஸ்த்ரங்கள் கூறுவதால் மூன்றுநாள்தான் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று பெரியோர்களுடைய திருவுள்ளம்.

ஓர் பாகவத தாஸன்.

போக்த்ராபத்யதிகரணம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. அன்பில் கோபாலாசார்யர், எம். ஏ. பி. எல்.)

இந்த அதிகரணஸாராவளீ ச்லோகத்தின் பாடபேதவிஷயமாகவும், அர்த்த விஷயமாகவும் சர்ச்சை செய்யப்பட்டு வருவதில் ரொம்பவும் பரிமித ப்ரஜ்ஞனை தாஸனுக்குத்தோன்றும் அம்சங்களை விஜ்ஞாபனம்செய்வதற்கு பீதபீதனையிருந்தாலும் ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளில் நிரதிசய பக்தியை முன்

னிட்டும் பாலனுடைய ஸாஹஸத்தை க்ஷமிக்கத்தக்க பெரியோர்களுடைய த்ரவதிகமான கருணையை முன்னிட்டும் விஜ்ஞாபனம் செய்யத் துணிகிறேன்.

இதுபரியந்தம் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கும் பாடங்களையாவது அர்த்தங்களையாவது அநாதரம் செய்வதாகப்பெரியோர்கள் திருவுள்ளம் பற்றக்கூடாது. இரண்டுவிதமாக இந்த ச்லோகத்தை நிர்வஹிக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

'கோஶஹாஜா ஶ்ருதீநாம்' என்கிற பாடத்தை ஆதரித்துப் பின்வருமாறு அர்த்தம் சொல்லலாம். ஈச்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் நிஷ்பூர்வ விஶுத்த விஶ்வ ரூபமான ச்ருதிவ்யவஸ்திதமான விபாகத்தையும் மரியாதையையும் ச்ருதியாலேயே இருவர்களுக்கும் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் சரீரத்வத்தை (அதாவது சரீரபாக்த்வத்தை) காரணமாகக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும் ஸுகதுக்க போக்த்ருத்வம் ஜீவனைப்போல ஸமானம் என்றும் இந்த துஃகித்வ ப்ரஸங்கம் துஷ்பரிஹரமென்றும் சரீரித்வஸாமான்யமே ஈச்வரனுக்கு துஃகித்வத்தை அநிவார்யமாய் விளைவிக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் ஜகத் ஸர்வமும் ஈச்வரனுக்கு சரீரம் என்கிற ஸித்தாந்தம் எப்படி ஒட்டுமென்று ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமூலமாய் பூர்வபக்ஷியால் பலமாய் ஆக்ஷேபம் செய்யப்படுகையில் ச்ருதிகளை அவிரோதமாகவும் ந்யாயாநுஸாரமாகவும் வ்யாக்யானம் செய்வதினால் வ்யவஸ்தை ஏற்படுத்தி ச்ருதிஸித்தமான ஜீவேச்வரவிபாகமர்யாதையையும் நிலைநிறுத்தி வ்யாஸஸித்தாந்தம் என்று வாக்யாந்வயாதிகரணத்தில் திருநாமம் சாத்தப்பட்ட ஸ்வஸித்தாந்தத்தில் ஸாரபூதமான ஈச்வரனுடைய ஜகத்சரீரத்வத்தையும் நிர்துக்கத்வத்தையும் ரக்ஷிக்கவேண்டிய பாரம் ச்ருதிகளுடைய கோசபாக்காளான ஸூத்ரகாரர் பேரில் சுமந்துவிட்டது. ச்ருதிகளாகிய பொக்கிஷம் அல்லது பெட்டியையுடையவர் வேதவிபாகார்த்தமாக அவதரித்த ஸூத்ரகாரர். அந்த ச்ருதிரூபமான தனத்தை ப்ரதிமதஸ்தர்கள் தங்களுக்கு அநுகூலமாகக் கொள்ளைக்கொண்டுபோகாமல் ஸ்வமதத்துக்கே உபயோகமாகும்படி விநியோகப்படுத்தவேண்டிய பொருப்பு ச்ருதிபொக்கிஷக்காரராகிய வ்யாஸருடையது. ஜீவேசமர்யாதையை அபலபிக்கமுயன்ற பூர்வபக்ஷி ச்ருதிகளுடைய கொசபாக்காகிய ஸூத்ரகாரால் ராஜப்ருத்ந்யாயத்தால் ஜீவேச்வரர்களுக்குள் சரீரத்வரூபமான ஸாம்யமிருக்கையிலும் நியந்த்ரு நியந்தவ்யம் முதலான வைஷம்யத்தையும் தெரிந்துகொண்டு இந்த விஷயத்தில் அடங்கிப்போகட்டும் என்று யாதொரு க்லேசமன்னியில் ப்ரகரணோசிதமாக அர்த்தம் சொல்லலாம். சில ஸாரமான அம்சங்களை ஸூத்ரதாத்பர்யமாக பூர்வபக்ஷநிராஸார்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கும்பொழுது ஸூத்ரக்காரர் ஸாதிப்பதாக உபபாதிப்பது அதிகரணஸாராவளியின் சைலி என்று சொல்லலாம்.

'ஷஷ்ட்யஸு உபயம் தத்க்ஷதி வடிதிஷம்ஸ்தம் ஸூத்ரகார:' என்று அபாவாதிகரணத்திலும் 'ஸூத்ரக்ருத்வ்யவஸ்யத்' என்றும் இன்னும் பலவிடங்களிலும் கண்டுகொள்ளலாம். ப்ரதிமல்லனாக பூர்வபக்ஷி எதிர்த்து வரும்பொழுது ஸூத்ரக்காரரால் ஒரு ந்யாய ப்ரதர்சனத்தால் அவன் வஸ்து ஸ்திதியைத் தெரிந்துகொண்டு சாந்தனாகப்போகவேண்டுமென்று சொல்வது உசிதமாகிறது. ச்ருதி என்கிற பெட்டி ஸூத்ரகாரர் வசத்தில் உள்ளது. அதின் திறவுகோல் அவரிடமே உள்ளது. அதனுடைய பாவத்தை அவர்தான் திறந்துகாட்டவேண்டும். 'கோஶவாந் ஶ்ருவாய:' என்று சொல்லுகிற ச்ருதிகளுடைய ஆசார்யனாலே என்றும் அர்த்தம் சொல்லலாம். நிகமாசார்யனென்று கடைசி ச்லோகத்தில் ஸூத்ரகாரரை நிர்த்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'கோஶவாஜாம்' என்றே பாடமாகயிருந்தால் 'ஶ்ருதாநாம்' என்று பாடம் இருக்கக்கூடுமென்று தோன்றுகிறது. கொசபாக்குக்களாக அதாவது சரீரவான்களாக ச்ருதர்களான ஜீவேச்வரர்களுக்குள் ராஜப்ருத்யாதிந்யாயத்தைக்கொண்டு சரீராந்த:ப்ரவிஷ்டத்வென ஜீவன்களோடு ஸாம்யமிருக்கையிலும் சாஸ்த்ரத்வரூபமான ஈச்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைத்தெரிந்துகொண்டு பூர்வபக்ஷி ஒடுங்கவேண்டும் என்று அர்த்தம்சொல்லலாம். சரீரபாக்த்வென ச்ரவணமே துஃகித்வப்ரஸங்கரூபமான பூர்வபக்ஷத்துக்கு ப்ரதானபீஜமானபடியால் அந்தபீஜத்தை நன்றாக அநுவாதம் பண்ணதாகும். 'ஸமானே வ்ருக்ஷே புருஷோ நிமக்நோऽநீஶயா ஶோசதி முஹ்யமான:' என்கிற ச்ருதி ஜீவேச்வரர்களிருவரும் ஒரே வ்ருக்ஷம் (அதாவது ஆயதநத்தில்) இருந்தபோதிலும் அநீச்வரத்வத்தால் ஜீவன் சோகிக்கிறான் என்று சொல்லுகிறதாகச் சொல்லலாம். அநீசயா என்பதற்கு ப்ரக்ருத்யாவென்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அநீச்வரத்வேந என்று சொல்வதில் விரோதமில்லை. உத்தரார்த்தத்தில் அந்யம் ஈசம் என்றிருப்பதைக்கொண்டு பூர்வார்த்தத்தில் அநீச்வரத்வத்தை மோஹத்திற்கும் சோகத்திற்கும் ஹேதுவாகச்சொல்லலாம். இருவர்களுக்கும் ஏகசரீர பரிஷ்வங்கம் (அல்லது அதிஷ்டானம்) இருந்தபோதிலும் ஈச்வரத்வாநீச்வரத்வ ஸ்வபாவத்தாலேயே போக்த்ருத்வ ததபாவங்கள் வ்யவஸ்திதமாகிறது என்பது ச்ருத்யுபபாதன க்ரமத்தையும் அநுஸரிக்கிறது. பூர்வார்த்தத்தில் ப்ரபோ: என்கிற பதம் ஸித்தாந்தியினுடைய ஸமாதானத்தையும் வ்யஞ்ஜநம் செய்கிறது. இப்படி அர்த்தம் சொல்வதில் ஷஷ்டியினுடைய அந்வயம் ஸாம்யவைஷம்யத்துடன் ரொம்பவும் ஸரலமாகக்கிடைக்கிறது. சரீரிகளாக ச்ருதர்களுக்குத்தானே அவிபாகம் ப்ரஸக்தமாயிற்று,

அவர்களுக்கு ஓர்ம்சத்தில் ஸாம்யமிருக்கையிலும் வேரம்சங்களால் வைஷம்யமுண்டு என்று தானே காட்டவேண்டும். அதிகரணஸாராவளியின் பாடம் சிந்தாமணி காலத்திலேயே நிச்சிதமல்லவென்றும் பாடஸங்கேதம் உண்டென்றும் சிந்தாமணியிலேயே தெரிகிறது. க்ரந்த கர்த்தாவினுடைய பாடம் அதிசீக்ரத்தில் மாறுதல்களாக க்ரஹிக்கப்படுகிறது ரொம்பவும் ஸஹஜம். இப்படிப்பல பாஷைகளில் பல ப்ரஸித்தமான க்ரந்தங்கள் விஷயத்தில் அநேகவித பாடங்கள் க்ரந்த கர்த்தாவினுடைய காலத்துக்குப்பிறகு சமீபத்திலேயே ஏற்பட்டுவிடுகிறது ப்ரஸித்தம். ஸ்ரீதேசிகன் காலத்திலேயே சிந்தாமணி ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீதேசிகன் கடாக்ஷித்ததாகவும் ஐதிஹ்யமில்லை. சிந்தாமணி க்ரந்தத்தின் பங்க்திகளும் ஆதியில் எப்படி இருந்ததென்றும் நிச்சயமில்லை. ஸித்தாந்தத்துக்கு விரோதமன்னியில் பூர்வம் அநுக்தமான அர்த்தத்தைச்சொல்வது அபசாரமாகமாட்டாது என்று தோன்றுகிறது. இந்த ஸாஹஸத்தைப் பெரியோர்கள் க்ஷமித்தருளவேண்டும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசாரீரக சாஸ்திரஸார ஸங்க்ரஹம்.

(ஸ்ரீ. ம. காடங்கேத்தி - கோபாலாசார்யர்)

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தமாகிற நம் இராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரஸ்தானத்ரயமாகிய உபநிஷத்துகள் பகவத்கீதை வேதாந்த ஸூத்ரமாகிய இம்மூன்றும் ஏகவாக்யம்செய்து பொருள்கொள்ளும்போது மிகவும் பொருத்தமுடையதாய் மேன்மையுற்று விளங்கும். அவைகளுள் உபநிஷத்துகள் பகவானுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபூதி இவைகளினால் ப்ரஸித்தியான ப்ரஹ்மத்தின் உபாஸநம் மோக்ஷரூப பலமாகிய இவைகளை நன்கு ப்ரதிபாதிக்கின்றன. இவை அபௌருஷேயத்வ, ப்ரம, ப்ரமாதாதி தோஷங்களில்லாததாய் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாய் இருக்கையாகிற இவ்வாகாரங்களாலே ஸாக்ஷாத்தாக ப்ரம்மஸ்வரூபம் அதன் உபாயம் முதலியவைகளை ப்ரதிபாதிப்பதால் பரம்பரையாக மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநமாகாநின்ற கர்மஸ்வரூபமாத்திரத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பூர்வபாகத்தைவிட மேன்மையுற்று விளங்கும். பகவத்கீதை (1) பாரதம் ஐந்தாவது ஆரணமெனக்கொண்டாடப்படும். என்னும்படி பாரதவேதத்திற்கு (2) இதில் வ்யாஸர் கீதையாகும் உபநிஷத்தைச் சொன்னர் என்று உப

(1) [illegible]

(2) [illegible]

நிஷத்துப்போல் கொண்டாடப்பட்டும் அநேக சிஷ்டர்களால் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டும் (1) வேதமாகிற உப்பரிகையிலேற்றின விளக்குபோல் பூர்வோத்தர பாகரூபமான வேதத்தின் தாத்பர்யத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாமையாகிற அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கடித்து ஜ்ஞானத்தை வர்ஷித்து ஸம்ஸார தாபத்தை நிவ்ருத்திசெய்து உபகரிக்கின்றன. இங்கனம் உபநிஷத்துகள் ஸ்ரீகீதை இவைகள் ப்ருஹ்மஸ்வரூபம் முதலியவைகளைத் தெளிவித்து விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள அர்த்தவிசேஷங்களை வெளியிடுவதுபோல் சாரீரக சாஸ்த்ரம் என்னும் ப்ருஹ்மஸூத்ரம் உபநிஷத்துக்களின் அர்த்தங்களை விளக்கிக்காட்டுகிறது. இதற்கு சாரீரகசாஸ்த்ரம் என்றுபெயர் வந்ததற்குக் காரணம்:—சேதநாசேதநங்களாகிய ஜகத்தை சரீரகமாகக்கொண்ட பரமாத்மாவை ப்ரதிபாதிக்கையாலே. இது ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையென்றும் வழங்கப்படும். ஒவ்வொருஉபநிஷத்தையும் விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபக்ஷி யுக்தியையும்ஸித்தாந்த யுக்திகளையும் நிரூபித்து அதனாலுண்டான ப்ரயோஜனத்தையும் தர்க்கவாயிலாக விளக்கிக்காட்டுகிறது. ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றின விசாரம் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸா என்று வ்யவஹரிக்கப்படும். ஆபாதமாக பூர்வோத்தர விரோதமும் அபார்த்தமும் ஆபாத உணர்ச்சியையே இயற்கையாகவுடைய மாந்தர்கட்குத் தோன்றக்கூடுமாதலாலும் (2) எவன் வேதம் தர்மசாஸ்த்ரம் ஆகிய இவைகளை வேதமாகிற சாஸ்த்ரத்துக்கு முரண்படாத யுக்திகளைக்கொண்டு அறிவனே அவன்தான் தர்மத்தை அறிந்தவன் என்று சொல்லியிருப்பதால் ஜைமினி மஹர்ஷியால் ந்யாயஸஞ்சாரம் பண்ணி நிர்ணயிக்கப்பட்ட பூர்வபாக விசாரரூபமாகிற பூர்வமீமாம்ஸா சாஸ்திரம் உபாதேயமாகக்கடவது. இம்மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட ந்யாயங்களை உணரப்பெறுதார் வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை உணரப்பெறுர். இதேநியாயத்தினுலே உத்தரபாகத்திலுள்ள அர்த்தங்களை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் இது உபயோகம். நம்ஸித்தாந்தத்தில் பூர்வோத்தர மீமாம்ஸையாகிற இரண்டு பாகவிசாரங்களும் கர்மரூபமாயும் ப்ருஹ்மரூபமாகவும் சொல்லப்படும். வேதத்தின் அர்த்தத்தை பிரதிபாதிப்பதால் ஒரே சாஸ்திரம் என்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. ஆகையால்தான் கர்மபாகம் பகவானின் ஆராதன ரூபமான கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது ப்ருஹ்மபாகம் அவைகளினால் ஆராத்யனை ப்ருஹ்மத்தை சொல்லுகிறதென்று,

(1) [illegible]

(2) [illegible]

இரண்டும் நம்மதத்தில் மிக்க பொருத்தமுள்ளதாகிறது. (1) பூர்வ மீமாம்ஸகர்கள் வேதத்தின் உடலை ஒப்புக்கொண்டு ஈசுவரனை அங்கீகரியாமல் கர்மங்களே மோக்ஷங்கொடுக்கக்கூடியதுகள் என்று நினைத்தார்கள், அவர்களுக்கு உபநிஷத்து பயன்படவில்லை. மாயாவாதிகள் வேதத்தின் சிரஸ்ஸை மாத்திரம் பார்த்துக் கலங்கிப்போனார்கள். ஆராதனப் பிரதிபாதகமான கர்மபாகம் (உபநிஷத்பாகம்) அவர்களின் வ்யவஹாரதசை பரமார்த்ததசை, இவைகளில் பரமார்த்ததசையில் அவர்கள் அங்கீகரித்த நிர்குண பிரம்மத்திற்கு பொருந்தாமையினால் ஆராதநத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் கர்மகாண்டம் உபயோகமாகவில்லை. இவர்களுக்கு கபந்த மீமாம்ஸகர்களென்றும் ராஹு மீமாம்ஸகர்களென்றும் முறையே வ்யவஹாரம். ஆகவே விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திலே இரண்டு பாகங்களுக்கும் பொருத்தம் இருக்கு என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மேற்கூறிய மீமாம்ஸையில் ஜைமினி மஹர்ஷியினால் செய்யப்பட்டவை பனிரண்டு அத்யாயங்கள், காசகிருத்ஸ்ந மஹர்ஷியால் செய்யப்பட்டவை நான்கு அத்தியாயங்கள். மேற்கூறிய பதினாறு அத்யாயங்களில் இப்போது பிரஸித்தமாயுள்ளவை 12 அத்தியாயங்கள்தான். அவற்றிற்கு பட்டர் பிரபாகரர் முராரிமிச்ரர் ஆகிய இம்மூவர்கள் தங்களபிப்பிராயத்திற்கிணங்க வெவ்வேறுவிதமாக வ்யாக்யாநங்களைச்செய்தாராதலினால் மீமாம்ஸகமதம் மூன்று வகையாகப்பிரிந்தது என்று சொல்லலாம். (சாரீரகசாஸ்த்ர ப்ரமேயங்கள்) மோக்ஷசாஸ்த்ரமான வேதாந்த ஸூத்ரம் நாலு அத்யாயம் அடங்கியது. அதற்கு பூர்வத்விகம் உத்தரத்விகம் என்று இரண்டு பிரிவுண்டு. இது தத்வம் உபாயம் புருஷார்த்தம் ஆகிய மூன்றையும் விளக்கிக்காட்டுகிறது. ஸர்வவேதாந்த வாக்யங்களும் ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் நன்றாகச்சேருமாதலால் இது ஸமந்வயாத்தியாயம் எனப்படும். இதில் சேதநாசேதன விலக்ஷண ப்ருஹ்மம் ஜகத்காரணமெனச்சொல்லப்படும். அப்படி ஜகத்காரணத்வம் சொல்லுமிடத்தில் ப்ரஹ்மயகுத்ருஷ்டிகளால் சொல்லப்படும் யுக்திவிரோதங்களை பரிஹரி

(1) [illegible]

உடலும் உயிரும் போல் ஒற்றுமையுள்ள ஆராதனரூப கர்மங்களைச் சொல்லுகிறதும், ஆராத்யனான பிரும்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறவைகளுமான பூர்வபாக உத்தரபாகங்களின் விசாரரூபமாகிய இரண்டு மீமாம்ஸைகளில் பூர்வமீமாம்ஸகர்கள் பசுபுத்திரன் மழை அன்னம்ஸ்வர்க்கம் இவைமுதலிய ஐஹிக ஆமுஷ்மிகபலங்களுக்கு ஸாதகமாகிய கர்மங்களைப்பற்றிய விசாரமான கர்மமீமாம்ஸையே முக்கியமாகக் கொண்டாடினார்கள் மாயாவாதிகள் கர்மபாகத்தைத்தள்ளி ப்ருஹ்மபாக விசாரரூபமான சாஸ்திரத்தையே தரித்தார்கள் என்றர்த்தம்.

த்து விரோதமில்லாமையைச் சொல்லுமதனால்; இரண்டாவது அவிரோதாத்தியாயம் எனப்படும். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஜகத்காரணனாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட ப்ருஹ்மமே உபாஸநம் செய்யத்தகுந்தது என்று சொல்வதினால் ஸாதநாத்யாயம் என்று பெயர்பெறும். நான்காம் அத்யாயத்தில் அர்ச்சிராதிகதியின் ஸ்வரூபமும் மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபம் முதலானதும் சொல்லப்படுகையால் பலாத்யாயம் என்று பெயர். ஆக நான்கு அத்தியாயங்களிலும் தன்னையடைவதற்கு தானேகாரணம் என்கிற முக்யமான இவ்வர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 'ஸ: ஸைநஸ்வேஷு ஹுத: ஸமஸ்தேஷு ஸைவ நாராயண:' என்று தாந்திரிகர்களும் சொன்னார்களிறே. இதிலுள்ள அநேக விசேஷார்த்தங்கள் குருமுகமாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவையாதலால் அவைகள் இவ்விடத்தில் விரியாது ஸங்கிரஹமாய்ச்சொல்லப்பட்டன.

உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தன ஸபை, மல்லேச்வரம், பங்களூர்.

இருபத்தைந்தாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

சென்ற ஏப்ரல்மீ 18உ ஸாயங்காலம் 6 மணிக்கு திருநாராயணபுரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸந்நிதியில் வழக்கம்போல இந்தஸபைகூடிற்று. மஹாமஹோபாத்யாய பண்டிதரத்னம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. லக்ஷ்மீபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்ஸ்வாமி அக்ராஸனம் வஹித்தார். மைஸூர் ராஜ்யத்தின் அநேக ஊர்களிலிருந்தும் சென்னை ராஜதானியின் அநேக இடங்களிலிருந்தும் ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் ஸபைக்கு பலர் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். வைதிகர்களுக்குள் முக்யமாக நுக்கேஹல்லி மஹாவித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. திருமலாசார்யர்ஸ்வாமி, வித்வான் ஐயல்பிள்ளை ஸ்ரீ. உப. வே. வரதாசார்யர்ஸ்வாமி, வித்வான் தேவசிகாமணி, ஸ்ரீ. உப. வே. ப்ருந்தாவனம் ராமாநுஜய்யங்கார் ஸ்வாமி, மைஸூர் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர் ஸ்வாமி, வித்வான் நெல்குண்டி ஸ்ரீ. உப. வே. எம்பெருமானார்ஸ்வாமி, பங்களூர் ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் அத்யக்ஷர், நுக்கேஹல்லி ஸ்ரீ. உப. வே. ஹென்னிகே நாராயணாசார்யர்ஸ்வாமி, மேலக்கோட்டை ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜ் அத்யக்ஷர் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸ கோவிந்தப்பங்கார் ஸ்வாமி முதலான அநேக வித்வான்களும், ஸ்ரீ. உப. வே. பி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், B. A. B. L. Financial Secretary to the Government of Mysore, ஸ்ரீமான் ஸுப்பராவ், B.A.,B.L., Revenue Sub-divisional officer, ஸ்ரீ. உப. வே. எம். ஏ. வெங்கடரங்காசார்யர், ஸ்ரீ. உப. வே. எம். ஏ. ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. வே. தரோகா ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. வே. சிங்கராசார்யர், ஸ்ரீ. உப. வே. வரதராஜ அய்யங்கார், ஸ்ரீ. உப. வே. ர. ஜி. ரங்கசாமி, பி. எஸ. ஸி, ஆயுர்வேத வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே, பிலிகிரி ரங்க அய்யங்கார், ஸ்ரீ. உப. வே. ஆர். ஏ. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்

எம்·பி· ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், கே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் முதலான அநேக லௌகிகப்ரமுகர்களும் ஸபையை அலங்கரித்தார்கள்.

கார்யதர்சி ராவ்பஹதூர் ஆர். நரஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமியால் சென்ற வருஷத்து அறிக்கை படிக்கப்பட்டவுடன் சென்றமீ 14உ முதல 3-நாள் ஸபையின் ஆதரவின்கீழ் கார்யதர்சியால் நடத்தப்பட்ட பரீக்ஷையில் உத்தீர்ணர்களான வித்யார்த்திகளுக்கு ஸம்மானம் அக்ராஸனரால் கொடுக்கப்பட்டது. மேலக்கோட்டை, மைஸூர், பங்களூர், பேலூர், ஹிரிமாகளூர், ஹென்னிகே என்னும் ஊர்களிலிருந்து 45 - வித்யார்த்திகள் பரீக்ஷைக்கு வருவதாக மனு அனுப்பி இருந்தார்கள். ஆனால் மேலக்கோட்டையில் பரீக்ஷைக்கு ஆஜரானவர்கள் 22 - பேர்கள்தான். அதில் 20 பேர்கள் தேறினார்கள். இரண்டுபேர்கள் இண்டர்மீடியேட் கிரேட்டிலும் 18 - பேர்கள் கீழ்வகுப்பிலும் தேறினார்கள். முதல்வகுப்பில் ஒருவர் வேதத்திலும் மற்றொருவர் திவ்யப்ரபந்தத்திலும் உத்தீர்ணரானார்கள். உத்தம ஸம்பாவனை ரூபாய் இருபதாகவும் கடைசி ஸம்பாவனை ஆறாகவும் கொடுக்கப்பட்டன. ராவ்பஹதூர் ஸ்ரீமான் ரங்கநாத செட்டியாருடையவும் மைஸூர் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யருடையவும் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால் புஸ்தகங்களும்இனமாகக் கொடுக்கப்பட்டன.

பிறகு வித்வான் வானமாமலை ஸ்ரீ. உப. வே. ராமாநுஜாசார்யர் ஸ்வாமியாலும், வித்வான் ஸ்ரீ. உப· வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர் ஸ்வாமியாலும், அக்ராஸனாதிபதியாலும் நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தைப்பற்றி வெகு அழகான உபந்யாஸங்கள் செய்யப்பட்டன.

இருபத்தைந்து வருஷங்கள் விகாதமில்லாமல் ஸ்ரீபகவானுடைய க்ருபையால் நடந்துவந்தபடியால் இனிமேல் ஸம்பாவனைகள் ரூ. 10 - முதல் ரூ. 100-வரை வ்ருத்திசெய்யப்படும் என்று கார்யதர்சி வெளியிட்டார்.

அக்ராஸனாதிபதிக்கு வந்தனமளித்து, ஸ்ரீமான் ஹிஸ் ஹைநஸ் மஹாராஜா அவர்கள் தீர்க்காயுஸ்ஸாக அரோக த்ருடகாத்ரராக ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்று பகவானை ப்ரார்த்தித்தபிறகு ஸபை கலைந்தது.

முக்யமான அறிவிப்பு.

மைஸூர் ராஜ்யத்தில் நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தம் பரவி வ்ருத்தியடைவதற்காக உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தனஸபை என்று ஒரு ஸபையை ஏற்படுத்தி, ப்ரஸித்த வித்வான்களைக்கொண்டு உபய வேதாந்தத்திலும் வித்யார்த்திகளை பரீக்ஷித்து, பரீக்ஷையில் தேறினவர்களுக்கு ஸம்பாவனையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ப்ரதிவருஷமும் இந்த பரீக்ஷை திருநாராயணபுரத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருநக்ஷத்ரத்துக்கு நாலு நாள் முன்னதாக நடைபெறும். அடுத்தவருஷம் முதல் பகவத்விஷயத்திலும் தாத்பர்ய ரத்நாவளி அல்லது த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதியுடனும் வேதாந்ததீபம் என்னும் க்ரந்தத்திலும் முதலாகத் தேறினவர்களுக்கும், ஸ்ரீபாஷ்யம் ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம் முழுவதிலும், வ்யாக்யானத்துடன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் அல்லது ஸ்ரீவசனபூஷணம் என்கிற க்ரந்தத்திலும் முதலாகத் தேறுகிறவர்களுக்கும் ரூ. 100 ஸம்பாவனை செய்யப்படும் என்று மேற்படி ஸபையின் கார்யதர்சி நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார். பரீக்ஷைக்கு ஆஜராக இஷ்டமுள்ளவர்கள் பரீக்ஷையின் நியமவிதிகளைப்பற்றி மேற்படிஸபை கார்யதர்சி, மல்லேச்வரம், பங்களூர் என்னும் விலாசத்துக்கு எழுதி அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்விதம் ஸம்பாவனை நம்முடைய சென்னை ராஜதானியிலும் ஏற்படுத்தினால் நம்முடைய வேதாந்த வித்யை நன்றாகப் பரவும்.

ஒரு ஆசௌச ஸந்தேகத்திற்கு பதில்.

கடிதம்.

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

ஒருவனுக்கு மாத்ரு பித்ரும்ருதி நிமித்தமாகவோ ஜ்ஞாதிமரண நிமித்தமாகவோ ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கும்போது மத்தியில் ஔரஸபுத்திரன் புத்திரி ஜனித்தால் முந்தினதாகிய சாவாசௌசத்துடன் பிந்தியதாகிய ஸூதகாசௌசம் போகாதென்று அடியிற்கண்ட பிரமாணங்களால் விளங்குகிறது. அதாவது,—

“ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதில் கடைசி வாக்கியமாகிய ‘ [illegible] ’ என்பதால் ப்ரபல ஆசௌசமாகிய மாதாபிதாக்கள் மரணத்தின் மத்தியில் ஏற்பட்ட ஔரஸ புத்திர ஜனனத்திலும், சேஷர்யாயமில்லையென்று ஏற்படும். அதாவது,—

[illegible] —
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]

ஸகாலேனைவ ஶுத்⁴யேயுரிதரே து ஸநாபயோ ந விதி⁴தே ।

ப்ரக்ருதம் 7-வது ஸஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கும் ஸந்தேகவினவில் கனிஷ்டனுக்கு பெண்பிறந்ததாக எழுதியிருப்பதால் அவனுக்கு மட்டில் ஸூதகம் உண்டேதவிர மற்ற ஜ்யேஷ்ட, கனிஷ்டர்களுக்கு ஸூதகம் ஸம்பந்திக்காதாகையால், ஸர்வஜ்யேஷ்டன் சபிண்டீகரணம் செய்யத்தடையில்லை. இந்ததீட்டுள்ள கநிஷ்டன் அதில் அந்வயிக்க வேணுமென்கிற நிர்பந்தமுமில்லை. தர்மசாஸ்த்ரங்களில் முக்யகர்த்தாவான ஜ்யேஷ்டன் அஸன்னிஹிதனாக விருந்து கநிஷ்டனால் ஸபிண்டீகரணாந்தமான யாவத்கர்மாக்களும்செய்து முடிக்கப்பட்டு பிறகு முக்யகர்த்தாவான ஸர்வஜயேஷ்டன் ஒருவருஷம் இறமித்துகேட்டாலும், பத்துநாள் ஆசௌசமநுஷ்டித்து திலோதக தானமாத்ரம் கொடுத்து ஸபிண்டீகரணம் செய்யவேண்டுமென்றிருப்பதாலும், முக்ய கர்த்தாவால் ஸபிம்டீகாரணாந்த கர்மாக்கள் செய்யப்பட்டப்பிறகு, கநிஷ்டன் தசாஹாநந்தரம் ஒருவருஷத்திற்குள் கேட்டால் பத்துநாளும், வருஷம் ஆகிவிட்டால் மூன்றுநாளும் ஆசௌச மநுஷ்டித்து திலதர்ப்பணம்மட்டில் செய்யவேண்டுமென்றருப்பதாலும், அவிபக்தமான குடும்பத்தில் ஜ்யேஷ்டன் செய்கிறதே பொதுமென்றிருப்பதாலும், ஜ்யேஷ்டனால் செய்யப்பட்ட கர்மாவை கநிஷ்டன் செய்யவேண்டியதில்லை, கநிஷ்டன் ஸபிம்டீகரணம் செய்தாலும் ஜ்யேஷ்டன் கட்டாயம்செய்தே தீறவேண்டுமென்று ஏற்படுவதாலும், கநிஷ்டன்கூட இருந்து அன்வயிக்க வேண்டுமென்றுவது, அப்படி அன்வயிக்காவிட்டால், புந:கரணம் வருமென்றுவது ஏற்படாது. இவனுக்கு மாதாபிரு ஆசௌசத்தில் உபக்ராந்தமான. திலோதக தானத்தைமட்டில், 'கர்மீண: ஸ்நாதாவிஶிஷ்டாஸ்ஸந்த்யோ கர்மஸ்வாதிகாரிண: ।' என்கிறவாக்யப்படி ஏகோத்திஷ்டாந்தம் கூடவிருந்து அநுஷ்டிக்கலாம். ஸபிம்டீகரணத்தில் மாத்ரம் ஸம்பந்தப்படக்கூடாதென்று ஏற்படுகிறது. அதெப்படி என்றால், மாத்ருதசாஹமத்தியில் பித்ருமாணம் ஏற்பட்டால் பித்ருமாண மாரப்ய தசாஹம் ஆசௌசம் அநுஷ்டாநமும், மாதாவுக்கு மரணதினமுதல் யதாக்ரமமாக முன்சொன்ன வாக்யப்படி ஏற்படும். தாத்காலிக சுத்தியைக்கொண்டு ஏகோத்திஷ்டாந்த கர்மாவையும்செய்து பிறகு பிதாவுக்கு தசாஹாந்தம் ஏகாதசாஹெ, ஏகோத்திஷ்டமும், த்வாதசாஹே ஸபிம்டீகரணமும் செய்து, பூர்வம்ருதையான மாதாவுக்கு த்ரிபக்ஷாதிகளிலும், பித்ருதசாத்ரமத்தியில் மாத்ருமரணம் ஸம்பவித்ததால் பித்ருதசாஹாநந்தரம் மாதாவுக்கு பக்ஷிண்யா சௌசமும் மாத்ராசௌசத்துடன் கூடின பித்ரு ஏகாதசாஹத்தில் பிதாவுக்கு ஏகோத்திஷ்டமும், பின்பு மாதாவுக்கு ஸபிண்டீகாணாந்தமான கர்மாக்களையும் செய்துவிட்டு பூர்வம் ம்ருதரான பிதாவுக்கு த்ரிபக்ஷாதிகளில் செய்யவேணுமென்று வசன மிருப்பதால் இந்த விஷயத்திலும் ஏகோத்திஷ்டாந்தமான கர்மாக்களில்கூட இருக்கலாம், என்று தோன்றுகிறது.

தாஸந்,
பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார்,

மாணிக்கவொளி சூழ்ந்தாற்போலே பொருந்தின பொன்னேற்ற வாடையைப்பார்த்து [1] 'படிச்சோதி யாடையொடும் பல்கலனாய் நின் பைம்பொற் கடிச்சோதி கலந்ததுவோ' என்பது. ஜநநவதீவீ ஜவாஜனை முன்னேடிவந்து விலக்கக்கடவனவான விஷ்ஜவாகாணங்களைக்கண்டு கந்தர்ப்ப காஹளகளாசி தூணீரசாதுர்யகை என்னலாம்படி கணைக்காலிருந்தவா என்பது. வெதங்களுக்கெல்லாம் மேற்சாற்றாய் ஸவாத்ரோக்த்

உண்டும் - புஜித்தும், ஆரா-நிறையாத, வயிற்றான் - திருவயிற்றை உடையான் *'விஶ்வம் நிகீர்யவிவேஶஸ்ய ஜாதகார்ஶ்யம்' என்றாரிறே இவர் தாமும். மாதகக்குன்றமொத்த - மரதகக்கல்மயமான மலைக்கு ஸத்ருசமான, மாணிக்கவொளி - மாணிக்கத்தின் காந்தி,சூழ்ந்தாற்போலே - பரவி இருப்பதைப்போல, பொருந்தின - சேர்ந்திருக்கிற, பொன்னேற்ற - பொன்னுக்கு ஸத்ருசமான, ஆடையை - பீதாம்பரத்தை என்றபடி. படிச்சோதி - திருமேனியினுடைய காந்தியும், நின் - உம்முடைய, பைம்-பசுமை நிறமுள்ள, பொன் - பொன் போன்ற, கடிச்சோதி - இடுப்பின் காந்தியும், ஆடையொடும் - வஸ்திரத்தோடு, பல்கலனாய் - அனேகவித ஆபரணங்களாய், கலந்ததுவோ - ஒன்று சேர்ந்ததுவோ, ஜநநவதீவீ - ஸம்ஸார மார்க்கத்தில், ஜவாஜனை - வேகமாக நடக்கிறவர்களை, விலக்கக்கடவனவான - அந்த வழியிலிருந்து நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியவைகளான, ஜவாகாணங்களை - கணுக்கால்களை, கந்தர்ப்ப - மன்மதனுடைய, காஹள - காஹளவாத்யம், களாசி - காளாஞ்சி என்னும் பாத்திரம்,அதாவது அடி சிறுத்து நுனியில் அகன்றதாய் தீர்த்த ப்ரதிக்ரஹத்திற்காக உபயோகிக்கும் ஒரு பாத்திர விசேஷம் என்றபடி, தூணீர - பாணப்பை, சாதுர்யகை-மூலம், அதாவது இந்தக்கணுக்கால்களைப் பார்த்து அவைகளைச் செய்யும்படி இருந்ததோ என்று சொல்லக்கூடியது என்றபடி. கணைக்காலிருந்தவா-கணைக்கால்கள்இருந்தபடிஎன்? †'கந்தர்ப்பகாஹள நிஷங்க களாசிகாபம் ஜங்காயுகம் ஜயதி தேவ பதே கவீயம்' என்றாரிறே. மேல்சாற்றாய் - மேலே ஸமர்ப்பிக்கக்கூடியதாய், அதாவது ஶிரஸ்ஸுக்கு அலங்கார

1 திருவாய்மொழி-3-1-1

* ஓ! தேவநாதனே! எல்லா லோகங்களையும் (ப்ரளய காலத்தில்) திருவயிற்றுக்குள் வைத்திருந்தாலும் இளைப்பை அடைந்திருக்கிற.

† ஓ! தேவநாதனே! மன்மதனுடைய காஹள வாத்யமென்ன, அம்பறாத்தூணி யென்ன, காளாஞ்சி என்னும் பாத்திரமென்ன, இவைகளைப் போன்ற தேவரீருடைய (கணைக்கால்கள் இரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கின்றன.)

களுக்கும் ஸாதாரண தைவதமான பொதுநின்ற பொன்னங் கழல்களைப் பார்த்து 1 'ஒருகாலிற் சங்கு ஒரு காலிற் சக்கரம்', 'பத்துவிரலும் மணி வண்ணன் பாதங்களொத்திட் டிருந்தவா' என்பது. திருவடிகளுக்கும் ஆதார பத்மத்துக்கும் உண்டான சேர்த்தியைப்பார்த்து 2 'அடிச்சோதி நீ நின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ' என்பது. இப்படி பரஸ்பராபரணங்களான திவ்யாவயவங்களைப் பேசத்தொடங்கி 3 'கருமாணிக்கமலை மேல் மணித்தடந்தாமரைக் காடுகள்போல் திருமார்பு வாய் கண் கையுந்தி காலுடையாடைகள் செய்யபிரான்' என்பது. நீலதோயத நிப

மாய், ஸாதாரண தைவதமான - பொதுவாகிய தேவதையாகிய, பொதுநின்ற - பொதுவாக நிற்கிற, பொன் - பொன்போல் ஸ்ப்ருஹணீயமான, அம் - அழகிய, கழல்களை - திருவடிகளை, ஒருகாலில் சங்கு - ஒரு திருவடியில் சங்காகாரமான ரேகை, ஒருகாலில் சக்கரம் - ஒரு திருவடியில் சக்ராகாரமான ரேகை, மணி வண்ணன் பாதங்கள் - மணிபோன்ற வர்ணத்தையுடைய எம்பெருமானுடைய திருவடிகள், பத்துவிரலும், ஒத்திட்டிருந்தவா - அநுகுணங்களாக இருந்தபடி. அவைகள் இருக்கவேண்டிய ஸந்நிவேசங்களை அநுஸரித்து ஒன்றோடொன்று அநுரூபமாகச்சேர்ந்திருந்ததுஎன்றபடி. *'ஸாதாரண தைவதம் ஸம்ஸதி வத: க்ஷீயம்' என்று அருளிச்செய்திருப்பதை இங்கு அநுஸந்திப்பது. ஆதார பத்மத்துக்கும் - திருவடிகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் ஆதார பத்மத்திற்கும், சேர்த்தி - ஒன்றுக்கு ஒன்று அநுரூபமாயிருக்கை. அடிச்சோதி - உன்னுடைய திருவடிகளின் ஜ்யோதிஸ்ஸு, நீ நின்ற - நீ நிற்கிற, தாமரையாய் - தாமரைப் புஷ்பமாய், அலர்ந்ததுவோ- விகஸித்ததுவோ, தாமரைப் புஷ்பம் உன்னுடைய அடிச்சோதியாய் அலர்ந்ததுவோ என்றும் அந்வயிக்கவுமாம். பரஸ்பராபரணங்களான - ஒன்றுக்கொன்று சோபையைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளான, கருமாணிக்க - கறுத்த மாணிக்க மயமான, மலைமேல் - மலையின்மேல் இருக்கிற, மணித்தடம் - நிர்மலமான தடாகத்தில் இருக்கும், தாமரைக்காடுகள் போல் - தாமரைப் புஷ்பங்களின் காடுகள்போல், திருமார்பு - திருமார்பில் கௌஸ்துபம் லக்ஷ்மீ இவர்கள் வஸிக்கிறபடியினால் அதுவும் சிவந்த காந்தியை உடையது என்றபடி, வாய், கண், கை, உந்தி - திருநாபீகமலம் இருக்கிறபடியினால் இத்தையும் சிவந்ததாக நிரூபித்தருளினபடி, உடையாடை - உடுத்திக் கொண்டிருக்கும் பீதாம்பரம், இவைகள். ஒவ்வொன்றுமே ஒரு தாமரைப் புஷ்பக்காட்டுக்கு ஸத்ருசமாயிருக்கிறதென்று பஹு

1 பெரியாழ்வார் திருமொழி-1-7-6, 1-2-2 2 திருவாய்மொழி-3-1-1.
3 திருவாய்மொழி-8-9-1.

* உம்முடைய திருவடிகளை எல்லோருக்கும் பொதுவான தெய்வம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மான திருமேனியிலே நிலைமின்கள்போலே விளங்குகிற ஜகதகில தத்வ தேவதாத்மாக்களாகிற திவ்யாபரணங்களைப் பார்த்து 1 'அந்தாமத்தன்பு செய் தென்னாவிசேரம்மானுக்கந்தாம வாண்முடி சங்காழி நூலாரமுள' என்பது. அஞ்ஜநகிரியை யணைந்த சந்த்ராதித்யர்கள் போலே பரஸ்பர பரபாகத்தையுடையரான திருக்கையி லாழ்வார்களைப்பார்த்து 2 'சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்பும்' என்பது. பரந்த திருப்பாற் கடலிலே காம்பீர்ய மாதுர்யாதிகள்போலே திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திலே பரத்வ ஸௌலப்ய

வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம், செய்ய - சிவந்த நிறமுள்ள, பிரான். நீலதோயத நிபமான - கறுத்த மேகத்திற்கு ஸத்ருசமான நிறத்தை உடைய, நிலைமின்கள் - ஸ்திரமாய் இருக்கும் மின்னல்கள். ஜகதகில தத்வ தேவதாத்மாக்களாகிற - உலகத்தில் இருக்கும் தத்வங்களுக்கு எல்லாம் அபிமானி தேவதைகளான ஆத்மாக்களாயிருக்கிற. அந்தாமத்து - அழகிய ஸ்தானமாகிய பரமபதத்தில் செய்கிற, அன்பு - ப்ரீதியை, செய்து - என்னிடத்தில் பண்ணி, என் ஆவி - என்னுடைய ஆத்மாவின் இடத்தில், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, அம்மானுக்கு - ஸ்வாமிக்கு, அம் - அழகிய, தாம - மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, வாள் - காந்தியையுடைய, முடி - கிரீடம், சங்கு - சங்கம், ஆழி - சக்ரம், நூல் - யஜ்ஞோபவீதம், ஆரம் - முக்தாஹாரங்கள், இவைகள், உள - இருக்கின்றன. அஞ்ஜநகிரியை - மைமலையை, அணைந்த-சேர்ந்திருக்கிற, சந்த்ராதித்யர்கள் - சந்திர ஸூர்யர்களைப்போல, பரஸ்பர பரபாகத்தை - ஒருவர்க்கொருவரால் உண்டாகும் விசேஷ ப்ரகாசதை, ஆழ்வார்களை- சங்கசக்ரங்களை என்றபடி. சங்கு சக்கரங்கள், என்று - என்று சொல்லி, கைகூப்பும் - * 'நீலாசலோதித நிசாகர பாஸ்கராபே சத்ருநாஶிதே ஸுரபதே தவ சங்கசக்ரே' என்னப்பட்டிறே. பரந்த - விஸ்தாரமான, காம்பீர்ய மாதுர்யாதிகள் - கம்பீரமாக இருக்கையும், மதுரமாக இருக்கையும். திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திலே - பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்திலே 'பரத்வஸௌலப்யங்களுக்கு வகுத்த' என்றது பரத்வத்திற்கு உபயுக்தமானவைகள் 'காம்பீர்ய' என்றும், ஸௌலப்யத்திற்கு உபயுக்தமானவைகள் 'மாதுர்ய' என்றும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன என்றபடி.

1 திருவாய்மொழி-2-5-1. 2 திருவாய்மொழி-7-2-1.

* ஓ! தேவநாதனே! இந்திர நீல மலையில் உண்டாயிருக்கும் சந்திரனையும் ஸூர்யனையும் போன்ற காந்தியை யுடையவைகளாயும், சத்ருக்களை நாசம் செய்கிறவைகளாயும் இருக்கிற தேவரீருடைய திருவாழியும் திருச்சக்கரமும்.

வ்யூஹங்களுக்கு வகுத்த குணவர்க்கங்களைப் பார்த்து [1] 'உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்', [2] 'வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்' என்பதாய் அனந்த ஸௌசீல்யாதி குணங்களாலும் ஶீதளங்களான தூதுசெய் கண்களாலும் ஆக்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீ ஸடகோபன் நிற்கிற பாதபீடத்தளவுஞ் சென்று [3] 'வானுயரின்பம் மன்னிவீற்றிருந்தாயருளே நின்றாள்களெனக்கே' என்ன, அவனுமிரங்கி வாசஞ்செய் பூங்குழலாளும் கந்தவதியுமான நாச்சிமார் கரதலங்களுக்குப் பரிமளம் கொடுக்கும் பொற்றாமரையடிகளாலே இவனைப் பூமுடிசூட்டி, [4] 'தேஷாமேவ நமோ

வகுத்த - பிரிக்கப்பட்ட, வர்க்கங்கள் - ஸமூஹங்கள், உயர்வு - மற்ற வஸ்துக்களுக்கு, உத்கர்ஷம், அற - இல்லாதபடி, உயர் - உயர்ந்துகொண்டிருக்கிற, நலம் - கல்யாண குணங்களை, உடையவன் - இது பரத்வோப யுக்தங்களான குணங்களைச் சொல்லுகிறது என்று திருவுள்ளம். வல் - த்ருடமான, வினையேனை - பாபங்களையுடைய என்னை, ஈர்கின்ற - ஹிம்ஸிக்கிற, குணங்களை உடையாய் - குணங்களை உடையவன். என்பதாய் - என்று சொல்லுவதாய், அனந்த - அளவில்லாத, ஸௌசீல்யாதி - ஸௌசீல்யம் முதலிய, தூதுசெய் - தூத்யத்தைச் செய்கிற, அதாவது தன் அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கிற என்றபடி. ஆக்ருஷ்டனாய் - இழுக்கப்பட்டவனாய், ஸ்ரீ ஸடகோபன் நிற்கிற - ஸ்ரீஸடகோபனை (ஸ்ரீபாதுகைகளை) எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கிற, பாதபீடத் தளவும் - திருவடிகள் வைத்துக்கொள்ளும் ஆஸனம் வரையில், வான் - பரமபதத்தில், உயர் - மிகவும் உயர்ந்ததான, இன்பம் - ஆனந்தத்தில், மன்னி - ஸ்திரமாக இருந்து, ஆனந்தானுபவத்திலேயே ஸ்திரமாக இருந்து என்றபடி. வீற்றிருந்தாய் - எழுந்தருளி இருக்கும் எம்பெருமானே, நின்தாள்களை - உன்னுடைய திருவடிகளை, எனக்கு, அருளு - க்ருபை பண்ணவேணும். இரங்கி - க்ருபைசெய்து, வாசம் செய் - வாஸனையைக் கொடுக்கக்கூடிய, பூம் - அழகான, அன்றிக்கே புஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, குழலாளும் - திருக்குழல்களை உடையவளான பெரிய பிராட்டியாரும், கந்தவதியுமான - வாஸனை உடையவளான பூமிப்பிராட்டியுமான, நாச்சிமார் - இவ்விரண்டு பிராட்டிமார்களுடைய, கரதலங்களுக்கு - உள்ளங்கைகளுக்கு பொற்றாமரையடிகளாலே - பொன்னால் செய்யப்பட்ட தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளினாலே, இவனை - இந்த முக்தனை. பூமுடிசூட்டி - புஷ்பமயமான கிரீடத்தை ஶிரஸ்ஸில் தரிக்கும்படி செய்து, அன்றிக்கே புஷ்பத்தைத் திருமுடியிலே சூட்டி என்றுமாம். தேஷாமேவ - (அந்த யஜ்ஞ

1 திருவாய்மொழி-1-1-1
2 திருவாய்மொழி-8-1-8
3 திருவாய்மொழி-8-1-9
4 பாரதம்-ஶாந்-46-130

நம:' என்று எல்லையுள்ளவளவுஞ்செல்ல அடிப்பட்ட கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குக் கடவனாக்க, இவனும் [1] 'தாழ்ச்சிமற்றெங்குந் தவிர்த்து நின் தாளிணைக் கீழ்வாழ்ச்சி யான் சேரும்வகையருள்' என்ற மநோரதந்தலைக் கட்டி [2] 'தன்னுருவா யென்னுருவினின்ற வெந்தைதளிர்புரையுந் திருவடியென்றலை மேலவே', [3] 'கூட்டரிய திருவடிக்கள் கூட்டினைநான் கண்டேனே', [4] 'திருப்பொலிந்த சேவடியென் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்' என்று அம்ருதஸாகரத்திலே அழுந்தினாற்போலே ஆனந்தநிர்ப்பரனாய் அநுபவரஸம் வேலீக்க, பற்றிலார்பற்றநின்ற திருவடிகளையே அவலம்பநமாகக்கொண்டு பர்யங்கத்தின் மேலேயேற, இவனை தாயுக் தக்

வாராஹாவதாரம் செய்தருளின எம்பெருமானை யார் ஸேவிக்கிறார்களோ) அவர்களுக்கும், நமோ நம: - ஸேவிக்கிறேன். எல்லையுள்ளவளவும் - எல்லை இருக்கும் வரையிலும், செல்ல - போகும்படி, அடிப்பட்ட - காரணத்துடன் கூடிய, அன்றிக்கே கீழ் வரிசைகளில் இறங்கி வருகிற, கடவனாக்க - ப்ராப்தனாகச் செய்ய, மற்று எங்கும் - மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும், தாழ்ச்சி - தாழ்ந்திருப்பதை, அதாவது ஆஶ்ரயிப்பதை, தவிர்த்து - நிவ்ருத்தி செய்து, விட்டு விட்டு என்றபடி, யான் - நான், நின் - உன்னுடைய, தாளிணைக்கீழ் - இரண்டு திருவடிகளின் கீழே, வாழ்ச்சி - வாழ்வை (கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை), சேரும் - அடையும்படியான, வகை - ப்ரகாரத்தை, அருள் - க்ருபை செய்யவேணும், என்ற - என்று ப்ரார்த்தித்த, மநோரதம் - இஷ்டம், தலைக்கட்டி - பூர்த்தி அடைந்து, தன்னுருவாய் - தனக்கு ஶரீரமாய் இருக்கிற, என்னுருவில் - என்னுடைய ஸ்வரூபத்திற்குள், நின்ற - நிற்கிற, எந்தை - எனக்கு ஸ்வாமியான எம்பெருமானுடைய, தளிர்புரையும் - துளிருக்கு ஸமானமான, திருவடி, என் தலைமேலவே - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸின்மேல் இருக்கிறது. கூட்டரிய - கூட்டுவதற்கு அஶக்யங்களான, மற்றவரால் அடைய முடியாதவைகளான என்றபடி, திருவடிக்கள் - திருவடிகளினுடைய, கூட்டினை - இரண்டையும், நான் கண்டேன். திருப்பொலிந்த - அழகு ஸ்திரமாய் இருக்கிற, சேவடி - திருவடிகள், என் சென்னியின்மேல் - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸின்மேலே, பொறித்தாய் - அலங்காரமாகச் செய்தாய், அம்ருதஸாகரத்திலே - அம்ருதமயமான ஸமுத்திரத்திலே, ஆனந்தநிர்ப்பரனாய் - ஆனந்தத்தால் பரிபூர்ணனாய், அநுபவரஸம் - அனுபவத்தில் உண்டான ஆசை, வேலீக்க - தாண்ட, பற்றிலார்-வேறு அவலம்பனம் இல்லாதவர்கள்,

1 திருவாய்மொழி-3-2-4
2 திருநெடுந்தாண்டகம்-1.
3 திருவாய்மொழி-4-9-9
4 பெரியாழ்வார் திருமொழி-5-4-7

தையுமாயளிக்குந் தண்டாமரைக் கண்ணன் அங்காரூட கௌமார ந்யாயத்தாலே ஸந்தோஷித்து, இவனை ஸஹஜ ஸௌஹார்த்தத்தாலே தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க்கொண்டு, ஸர்வசேஷியான தான் பெற்ற பேற்றை யிவனை யிட்டுப்பேசுவிக்கத் திருவுள்ளமாய், நீராராயிருக்கிறீரென்று கேட்க, இவனும் தனக்கு அவனெவ்விடத்தான் யானாரென்ற நிலையைக்கழித்து நித்யஸம்ஸாரிகள் நிலையினின்றும் நித்யஸூரிகள் நிலையிலே சேர்த்த உபகாரத்திற்கு உதவிக் கைமாறற்றுத் தான் தெளிந்தபடியை விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கி, அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே அழுந்தின அடியேன் தேவரீருடைய திவ்யாத்ம

அதாவது உபாயாந்தர ஸம்பந்யர்கள், பற்ற - ஆச்ரயிக்கும்படி, நின்ற - நிற்கிற, அவலம்பநமாக - பிடித்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆதாரமாக, இவனை - இந்த முக்தாத்மாவை. தாயும் - தாயும், தந்தையுமாய் - பிதாவாயும், அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கிற, தண் - சீதளமான, தாமரைக் கண்ணன் - தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற திருக்கண்களையுடைய பகவான், அங்காரூட - மடியில் வந்து உட்கார்ந்த, கௌமார ந்யாயத்தாலே - குமாரனைப்போலே, ஸந்தோஷித்து - ஸந்தோஷித்து, ஸஹஜ - ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட, ஸௌஹார்த்தத்தாலே - ப்ரீதியினாலே, தன்மை பெறுத்தி - தன்னுடைய ஸ்வபவங்கள் எல்லாம் வரும்படி செய்து, அதாவது பரம ஸாம்யத்தைக் கொடுத்தருளி, தன் - தன்னுடைய, தாளிணைக்கீழ் - இரண்டு திருவடிகளின் கீழ், கொண்டு - அங்கீகரித்து, 'ஸர்வசேஷியான' என்றது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், ஸர்வசேஷியாகையாலே இவன் பெற்ற மோக்ஷானந்தத்தினால் வரும் ப்ரீதியாகிற ப்ரயோஜனம் தன்னுடைய பேறு என்று நினைக்கிறான் என்றபடி, பேற்றை - ப்ரயோஜனத்தை; இந்த ஜீவாத்மா ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைந்ததாகிய ப்ரயோஜனத்தை என்றபடி, இவனையிட்டு - இவனைக்கொண்டு, திருவுள்ளமாய் - திருவுள்ளம் கொண்டவனாய், நீர் யாராயிருக்கிறீர் - நீர் எப்படிப்பட்டவராய் இருக்கிறீர். அவன் எவ்விடத்தான் - அப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் எங்கே இருக்கிறான், யானார் - நான் எப்படிப்பட்டவன், என்ற நிலையை - என்று சொல்லும்படியாய் இருந்த நிலையை, கழித்து - நிவ்ருத்தி செய்து, நித்யஸம்ஸாரிகள் - அநாதியாக ஸம்ஸாரத்திலேயே இருக்கிறவர்களுடைய, நிலையில் நின்றும் - ஸ்திதியில் இருந்தும், கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம் என்றபடி, அற்று - இல்லாமல், அதாவது இப்படி விண்ணப்பம் செய்வதைத்தவிர வேறு உபகாரம் செய்ய முடியாதவனாய் என்றபடி, அளப்பரிய - அளப்பதற்கு அசக்யமான,

ஸ்வரூபமாகிற அளப்பரிய வாரமுதக்கடலிலே [1] 'அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத்' என்னும்படி அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாய்க்கொண்டு அழுந்தினேன்; உலகங்களுக்கெல்லா மோருயிரான தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வரூபமும், ஸங்கல்பத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும், ப்ரேமத்தாலே ப்ரேமமுமாம்படியான உண்மை தெளிந்தேன்; தனித்தெனக்கொரு பேரிட வொண்ணாதபடி மகாரவிவரணத்தில் சொன்ன தாஸபூதனென்கிற பேரில் நிலை நின்று ஸ்வரூபப்ராப்த கைங்கர்யத்துக்கு விலக்கில்லாத ஸூரிஸாத்ருச்ய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் பெற்றேன்; வானுளார் பெருமானான தேவரீரோடே தேனும் பாலும் நெய்

ஆர் - பூர்ணமான, அமுதக்கடலிலே - அம்ருத ஸமுத்திரத்தில், அவிபாகேந - பிரிவில்லாமல், அதாவது அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணமாக (அநுபவிக்கிறான்), த்ருஷ்டத்வாத் - அப்படியே ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால். அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணம் - விட்டுப்பிரியாத விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, உயிரான - அந்தராத்மாவான, ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வரூபமும் - பகவானுடைய ஸ்வரூபம் இருக்கிறபடியினாலே இவனுடைய ஸ்வரூபமும் ஸித்திக்கிறது என்றபடி, 'ஸங்கல்ப' இத்யாதி—ஸங்கல்பத்திற்கு அதீனமான ப்ரவ்ருத்திகளும் (ஒரு கார்யத்தை செய்வதும்), நிவ்ருத்திகளும் (செய்யாமல் இருப்பதும்) உண்டாகின்றன என்றபடி. ப்ரேமத்தாலே ப்ரேமமும் - பகவானுடைய ப்ரீதியே தனக்கு ப்ரயோஜனமாகவும், தனக்கு என்று தனித்து ஒரு போகம் இல்லாமையும் என்றபடி. இந்த மூன்றாலும் ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வங்கள் பலிதங்கள். உண்மை - யதார்த்தமான ஆகாரத்தை, தெளிந்தேன் - விசதமாக அறிந்து கொண்டேன். மகாரவிவரணத்தில் - மகாரத்தின் அர்த்தத்தை விவரிக்கும் கடச்ருதி வாக்யத்தில், 'மகாரம் அந்தப்பகவானும் பிராட்டியுமாகிய இருவருக்கும் தாஸபூதன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது' என்றிறே அந்தச்ருதி வாக்யம் இருப்பது. விலக்கில்லாத - தடையொன்றும் இல்லாததான. இது மேல் 'ஸ்வாதந்த்ர்யம்' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது. ஸூரிஸாத்ருச்ய - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்ருசனான. இத்தால் முக்தனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் உண்டாகும் என்கிற ச்ருதிகர்மவச்யனன்றிக்கே கைங்கர்யத்தில் தன் இஷ்டப்படி செய்கிற விஷயத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் உண்டென்பது மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதேயன்றிப் பகவானுக்குப் பாதந்திரனாயிருப்பதை விலக்குகிறதில்லை என்பது த்யோதிதம். வானுளார் - பரமபதத்தில் இருக்கிற நித்ய ஸூரிகளுக்கு,

1 சாரீரகஸூத்திரம் -4-4-4

யும் கன்னலுமமுதும் ஒத்துக்கலந்து ஒருபடிப்பட்ட ஜ்ஞாநவிகாஸத்தாலே உள்ள உலகளவும் யானுமுளனாய் நின்று பொன்னுலகும்புவனி முழுதும் கைங்கர்யோபகரணமாகக் கைக்கொள்ளப் பெற்றேன் ; லோகத்தில் ஸார்வபௌமர்க்களுடைய ஐச்வர்யகைவல்யாநந்தங்களெல்லாம் என் ஆநந்தஸாகரத்தில் திவலையென்னும்படி தெவிட்டாத ஆநந்தம் பெற்று போக்தாவுமாய் போக்யனுமானேன் ; 1 'வானக் கோனைக் கவிசொல்லவல்லேர்க்கினி மாறு' இல்லை என்னும்படி வேதங்கள் மீண்ட நிலமெல்லாம் மெய்யுணர்ந்து கவிபாடும் கருத்துடையேனானேன் ; மேலினிமீளாவடிமைப் பணிகொண்டருளவேண்டும் ; என்று விண்ணப்

பெருமானை - ஸ்வாமியான, கன்னல் - சர்க்கரை, ஒத்து - இவைகளுக்கு ஸத்ருசமாய், கலந்து - ஒன்றோடொன்று கலந்தாப்போலே இருந்து, ஒருபடிப் பட்ட - ஏகரூபமான, பின்பொருகாலும் ஸங்கோசம் இல்லாத என்றபடி. உள்ள - வித்யமானங்களான (இருக்கிறவைகளான), உலகளவும் - எல்லா உலகங்களிலும், யானும் - நானும், உளனாய் - தர்மபூதஜ்ஞானத்தினால் வ்யாபித்திருப்பவனாய். இத்தால் 'முக்தன் ஆநந்த்யத்தை (அளவிட முடியாமையை) அடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி விவரிக்கப்பட்டதாயிற்று, பொன்னுலகும் - ஸ்வர்ணம் போலப்ரகாசமான பரமபதத்தையும், புவனி முழுதும் - இந்த லீலாவிபூதி முழுவதையும், கைங்கர்யோபகரணமாக - கைங்கர்யம் செய்வதற்குக் கருவிகளாக, கைக்கொள்ள - அங்கீகரிக்க, ஐச்வர்யகைவல்யாநந்தங்கள் எல்லாம் - ஐச்வர்யம் கைவல்யம் இவைகளை அநுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆநந்தம் எல்லாம், தெவிட்டாத - போதும் என்கிற புத்தி உண்டாகாத, போக்தாவுமாய் - இப்படிப்பட்ட ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பதினாலே போக்தாவாய். இப்படிப்பட்ட இவன் சேஷபூதனாகையினாலே பகவானுக்கு போக்யமாகையினால் 'போக்யனும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வானக் கோனை - பரமபதநாதனைப்பற்றி (வான - பரமபதத்துக்கு கோனை - ராஜாவை, கவிசொல்லவல்லேர்க்கு - கவிகள் சொல்ல சக்தியுடைய எனக்கு, இனி - இதற்குப் பிறகு, மாறு - வேறு ஸத்ருசமான வஸ்து, இல்லை - 'என்னும்படி' என்பது மேல் 'கவிபாடும்' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, மீண்ட - சொல்லமுடியாமல் திரும்பின, நிலமெல்லாம் - இடங்கள் எல்லாவற்றையும், மெய்யுணர்ந்து - மெய்யாக உணர்ந்து, கருத்துடையேனானேன் - மனதை உடையவனானேன், மேலினி - இதற்கப்புறம், மீளா - திரும்பிவருவது இல்லாத, அடிமைப்பணி - தாஸனாய் இருக்கைக்கு

1 திருவாய்மொழி-4-5-9

பம் செய்ய, இப்பாசுரங்களைக் கேட்டருளின ஸ்ரீயப்பதி, முலைபிரியமாட்டாத ஶிஶுவான புத்ரனுடைய முதல் வார்த்தையைக் கேட்டாற்போலே உகந்து 1 'யதபாங்கஸம்ஶ்ரயம்', 2 'யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம்', 3 'யத்ப்ரூவிப்ரமசேஷ்டித:' என்னும்படியாயிருக்கிற 4 'அஸ்து தே' என்னும் அகிலஜகந்மாதாவின் திருமுகத்தைப் பார்க்க, இருவரும் ஏகஹ்ருதயராய்க்கொண்டு கடாக்ஷிக்க, ஸர்வசேஷி திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பெற்று, ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸ்வரூபாதிகளையெல்லாம் அவன் தன்னைப் போலே அஸங்குசிதமாகக் காட்டுகிற ஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய அநுவ்ருத்தி அவிச்சேதையான படியாலே

உசிதமான கார்யத்தை, கைங்கர்யத்தை என்றபடி, கொண்டருளவேண்டும் - அங்கீகரிக்கும்படி க்ருபை செய்யவேண்டும். முலைபிரியமாட்டாத - ஸ்தந்ய பானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது க்ஷணகாலமும் ஸ்தந்யபானம் பண்ணாமல் தரித்திருக்க முடியாத, ஶிஶுவான் - சிசுவான, யத் - (லோகம் முழுதும்) எந்த லக்ஷ்மியினுடைய, அபாங்க - கடைக்கண்ணை, ஸம்ஶ்ரயம் - ஆச்ரயித்திருக்கிறதோ, யஸ்யா: - எந்த லக்ஷ்மியினுடைய, முகம் - முகத்தை, வீக்ஷ்ய - பார்த்து (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணுகிறானோ), யத் - எவளுடைய, ப்ரூ - புருவங்களினுடைய, விப்ரமசேஷ்டித: - விளையாட்டுக்களின் பிரிவுகளினால் (ஒருவன் யஜமானனாகவும் மற்றொருவன் வேலைக்காரனாகவும் ஆகிறானோ) தே - உனக்கு, அஸ்து - உண்டாகட்டும், என்னும் - என்று சொல்லுகிற, அகிலஜகந்மாதாவின் - எல்லா லோகங்களுக்கும் மாதாவாகிய பெரிய பிராட்டியாருடைய, ஏகஹ்ருதயராய் - ஒரேவித அபிப்ராயத்தை உடையவர்களாய் ஸர்வசேஷி - எல்லாருக்கும் சேஷியான பகவானுடைய திருவருளும் - க்ருபையையும். பங்கயத்தாள் - தாமரைப் புஷ்பத்தில் வஸிக்கும் லக்ஷ்மியினுடைய. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுடைய - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுடைய, ஸ்வரூபாதிகளை - ஸ்வரூபம் ரூபம் குணம் விபூதிகள் முதலியவைகளை, அவன் தன்னைப்போலே - அந்தப் பகவானைப்போல, அதாவது அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை அவன் எப்படி ப்ரத்யக்ஷமாகவும், கொஞ்சமும் விடாமலும் அநுபவிப்பனோ அதைப்போல என்றபடி, அஸங்குசிதமாக - சுருக்கம் இல்லாமல், ஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய - ப்ரத்யக்ஷத்தினுடைய, அநுவ்ருத்தி - தொடர்ச்சி, அவிச்சேதையான படியாலே - இஷ்டமானபடியாலே, ஸஞ்ஜாதபக்த்யாதிகனாய் - பரபக்தியை

1 ஆள-ஸ்தோ-37 2 ஸ்ரீஸ்தவம்-1 3

4 கத்யம்.

பரஜ்ஞாநங்களும், ஸாக்ஷாத்காராநுவ்ருத்தியாலே பரஜ்ஞாநங்களும், உத்தரோத்தரரஸாபிநிவேஶத்தாலே பரமபக்திகளும் இப்படி பரிபூர்ணமாய் உதயவ்யயரஹிதமாய் விஶததமமாய் அநந்யப்ரயோஜநமாய் அநவதிகப்ரியமான ஸாக்ஷாதநுபவத்தாலே வந்த நிரதிஶயப்ரீதியாலே ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமையை யுகந்து, 'ஏகதா' என்று துடங்கி ஓதுகிற அநியதாபரிமிதஶுத்தஸத்வமயவிக்ரஹங்களை பரிக்ரஹித்து,

உடையவனாய், ஸாக்ஷாத்கார - ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞானத்தினுடைய, உத்தரோத்தர - மேல் மேல் உண்டாகிற, ரஸ - ஆநந்தத்தில் உண்டாகிய அபிநிவேஶத்தாலே - தீவ்ரமான அபேக்ஷையினாலே. இத்தால் கத்யத்தில் பரமபதம் சென்ற பிறகு பரபக்தி பரஜ்ஞானம் பரமபக்தி இவைகள் உண்டாகிறது என்று சொல்லியிருப்பது விவரிக்கப்பட்டதாயிற்று, அதாவது இங்கு சொல்லப்பட்ட பரபக்தியாதிகள் உபாய பரமானவையல்ல, மேல் மேல் உண்டாகப்போகிற கைங்கர்யத்திற்கு முன்னால் அதை ஆசைப்பட்டு அதை க்ரமேண அடைவது என்றபடி. பரிபூர்ணமாய்-குணம், விக்ரஹம், விபூதி, முதலியவைகளினால் நிறைந்ததாய், உதயவ்யயரஹிதமாய்-மேல் எல்லை இல்லாததாய், நாசம் இல்லாததாய் என்றபடி. விஶததமமாய்- மிகவும் தெளிந்ததாய், அதாவது அதிமான ப்ரகாசத்துடன் கூடியதாய், அநந்யப்ரயோஜநமாய் - இதைவிட வேறு ப்ரயோஜனத்தை உடையதல்லாததாய், அதாவது வேறு ஒரு ப்ரயோஜனத்தில் ஆசைஉண்டாகாமல் இருக்கும்படியாய்என்றபடி. அநவதிகப்ரியமான-அளவில்லாத ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடியதான. ஸாக்ஷாதநுபவத்தாலே - பகவானை ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிப்பதினாலே, நிரதிஶய - எல்லை இல்லாத ஒழிவில் - ஒழிவில்லாத, காலமெல்லாம் - எல்லாக் காலங்களிலும், உடனாய்-ஸமீபத்திலேயே இருக்குமவனாய், மன்னி - ஸ்திரமாக இருந்து, வழுவிலா - ஒன்றும் விட்டுப் போகாதே, அடிமை - கைங்கர்யத்தை, உகந்து-ஸந்தோஷத்துடன் ப்ரார்த்தித்து, ஏகதா - ஒருவிதமாக, அதாவது ஒரு ஶரீரத்தை உடையவனாக, ஓதுகிற - ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிற, அநியத - நியமம் இல்லாமல், அதாவது வேண்டிய போது ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்தும், வேண்டாதபோது விட்டு விட்டும் இருக்கை கூடுமாகையினாலே ஶரீரம் எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும் என்ற நியமம் இல்லாமல் என்றபடி, அபரிமித - கணக்கில்லாத, எவ்வளவு ஶரீரங்கள் வேண்டுமானாலும் அவ்வளவையும் பரிக்ரஹிக்கலாம் என்றபடி, ஶுத்தஸத்வமய - ஸம்ஸாரிகளினுடைய ஶரீரம்போல் ப்ரக்ருதியின் பரிணாமம்

1 'மொய்ம்மாம்பூம்பொழி'லிற்படியே ஸம்ஹ்ருஷ்டக்ரீடாதிகளைப் பண்ணிக்காட்டியும், பர்யேதி என்னும்படி வலஞ்செய்து நாளும்மருவியும், ஸங்கல்பஸித்தஸஹவரான ஸம்பந்திபாந்தவாதிவிஶேஷங்களைக் கொண்டு குடியடிமைசெய்து காட்டியும், அன்றீன்ற தேநு வத்ஸத்தைப்போலவும், அத்தேநுவை வத்ஸம்போலவும், ஸத்வத்தை நிழற்போலவும், ஶேஷிபோம் வழியெல்லாம் அநுயாவநம் பண்ணி, இருள்தருமா ஞாலத்துள் ஸ்வைரமவதரிக்கும்போது ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகள் பிறவாதபடி அவன் தன்னைப்போலே வந்து போயும், ஶ்ருதிஸுகம

அல்லாமல் ஶுத்த ஸத்வ மயமான த்ரவ்யத்தின் பரிணாமமான, விக்ரஹங்களை - ஶரீரங்களை, மொய்ம்மாம் பூம்பொழிலிற்படியே - 'மொய்ம்மாம் பூம்பொழில்' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே, ஸம்ஹ்ருஷ்ட - பரபரப்பில் உண்டான, க்ரீடாதிகளை - விளையாட்டுக்களை, துள்ளுவது, பாடுவது, நர்த்தனம் செய்வது முதலியவைகளை என்றபடி, பர்யேதி - நாலு பக்கமும் சுற்றிவருகிறான், என்னும்படி - என்று ஶ்ருதியில் சொல்லுகிறபடியே, நாளும் - எப்பொழுதும், வலம் செய்து - ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, மருவியும் - ஸ்திரமாய் இருந்து அநுபவித்தும், ஸங்கல்பஸித்தஸஹவரான - தன்னுடைய ஸங்கல்பம் மாத்திரத்தினாலே உண்டாகிய, 'ஸம்பந்தி' இத்யாதி - ஸம்பந்திகள் பந்துக்கள் முதலியவர்களைக் கொண்டு, குடியடிமை - குடியாகக் கைங்கர்யம், அதாவது தன் க்ருஹத்தில் இருக்கும் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யும் கைங்கர்யம். அன்றீன்ற - அப்பொழுது கன்று போட்ட, தேநு - பசுமாடு, வத்ஸத்தைப்போலவும் - அந்தக் கன்றைப் போலவும், அத்தேநுவை - அந்தப் பசுவை, வத்ஸம்போலவும் - அந்தக் கன்றுக்குட்டி போலவும், ஸத்வத்தை - ப்ராணியை, நிழல் போலவும்- அதினுடைய சாயைபோலவும், அநுயாவநம் பண்ணி-கூடவே ஸஞ்சரித்து, இருள்தரு - அஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, மா - விசாலமான, ஞாலத்துள் - பூமியுள், ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகள் - ஜ்ஞானத்திற்கு குறைவு முதலியவைகள். 'அவன் தன்னை' இத்யாதி - பகவான் அவதரித்துத் தன் அவதார ப்ரயோஜனம் முடிந்தவாறே தன்னுடையச்சோதிக்கு எழுந்தருளுகிறாப்போல இவர்களும் அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காக அவனுடன் கூட அவதரித்தும், அவனுடைய அவதார ஸமாபன காலத்தில் தாங்களும் அவனுடன் கூட நித்யவிபூதிக்கு எழுந்தருளியும் என்றபடி, ஶ்ருதிஸுகம - காதுகளுக்கு இனிமையான, சூழ்ந்து - பகவானுக்குச்

1 திருவாய்மொழி-3-5-1

ஸாமகாநாதிகளைப் பண்ணி சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டேத்தியும், இப்படி ஸ்வாமியுகந்த ஸர்வவிதகைங்கர்யஸம்பத்தை ஸர்வதேச ஸர்வகாலாதிகளிலு முசிதமாக உகந்து 1 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற மநோரதபூர்த்தியாலே அநாதிகாலமிழந்ததெல்லாம் படியெடுத்த தென்னலாம்படி அநவதிகாநந்தஸாகரநிமக்நனாய், ப்ராக்ருதகுணங்களைக் கழித்து பகவத்குணங்களிலே பிணைகொடுக்கி

சுற்றிலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நின்று, அதாவது பகவானுடைய ஒரு அவயவ சோபையை அநுபவித்து மற்றொரு அவயவத்தை அநுபவிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் அதை அநுபவிப்பதற்காகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து, இருந்து - ஸூரிஜநபர்ஷத்ஸமூஹமான எம்பெருமானுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அதில் போதுமென்கிற த்ருப்தி இல்லாமையாலே நின்ற இடத்திலேயே ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாய் நின்று அந்த ஒரு அவயவ சோபையை அநுபவித்துக்கொண்டே இருந்து. அன்றிக்கே 'சூழ்ந்திருந்து' - விஷ்வக்ஸேநாதி பரிஜனங்கள் மற்ற எல்லா ஸூரிகளும் இப்படி ஸமீபத்தில் வந்து அநுபவிப்பதற்காக இடம் விடும்படி நிர்ப்பந்தித்தாலும் ஒரு பக்கத்தில் சொல்லும்பொழுது அங்கு இடம் விடுவதாகக் காண்பித்து மற்றொரு பக்கம் சென்று, அங்கு சொல்லும்பொழுது அங்கிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்று இப்படிப் பகவானையே சூழ்ந்துகொண்டு இருந்து என்றாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே எம்பெருமானைச் சுற்றிக் கோஷ்டியாக நின்றுகொண்டு என்றாகவுமாம், பல்லாண்டு-பல்லாண்டு என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தை அநுஸரித்து, ஏத்தியும் - ஸ்தோத்திரம் செய்தும், ஸ்வாமியுகந்த - பகவானுக்கு ப்ரியமான, ஸர்வவிதகைங்கர்யஸம்பத்தை - எல்லாக் கைங்கர்யத்தையும் செய்வதாகிற ஸம்பத்தை, ஸர்வதேச - எல்லா இடங்களிலும், ஸர்வகாலாதிகளிலும் - எல்லாக்காலம் முதலியவைகளிலும், இங்கு ஆதிபதம் எல்லா அவஸ்தைகளையும் குறிக்கிறது. உசிதமாக - அந்தந்தத் தேசம், காலம், அவஸ்தை முதலியவைகளுக்குத் தகுந்தபடி, உகந்து - ப்ரீதியுடன் அங்கீகரித்து, ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி - ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன், என்கிற மநோரதபூர்த்தியாலே - என்று முன்பு எண்ணிக்கொண்டிருந்த மனோரதம் பூர்த்தி அடைந்தபடியினாலே. அநாதிகாலம் - ஆரம்பம் இல்லாமல் இவ்வளவு காலம் வரையிலும், படியெடுத்த தென்னலாம்படி - சேர்ந்து வந்தது என்று சொல்லலாம்படி. அநவதிக - எல்லையில்லாத, ஆநந்தஸாகரநிமக்நனாய் - ஆநந்தமாகிற பெரிய ஸமுத்திரத்தில் முழுகின

1 ஆள-ஸ்தோ-46

லும் போகவொண்ணாதபடி துவக்குண்டு, மேலாத்தேவருடனேகூடி மேவி மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியை அநுபவிக்கும்.

அடலுரக முண்டுமிழ்ந்த வருக்கன்போல
அழுக்கடைந்து கழுவிய நற்றரளம் போலக்
கடலொழுகிக் கரைசேர்ந்த கலமேபோலக்
காட்டுத் தீகலந்தொழிந்த களிறே போல
மடல்கவருமயல் கழிந்தமாதர் போல
வன்சிறை போய் மன்னர் பதம் பெற்றார் போல
உடன் முதலாவுயிர் மறைக்குமாயை நீங்கி
உயர்ந்த பதமேறி யுணர்ந்தொன்றினோமே. 19

னாய், ப்ராக்ருதகுணங்களை - ப்ரக்ருதியின் குணங்களான ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை, கழித்து - நிவ்ருத்திசெய்து, இதுமேல் 'துவக்குண்டு' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது. பிணைகொடுக்கிலும் - தனக்கு ப்ரதிநிதியாக (விஷ்வக்ஸேநாதிகளை) கொடுத்தும், போக ஒண்ணாதபடி - போக முடியாதபடி, துவக்குண்டு - ஸம்பந்தத்தை அடைந்து, மேலா - மேலானவர்களான, தேவருடனே - தேவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற நித்யஸூரிகளுடனே, மேவி - ஸந்தோஷத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருந்து, மீழ்ச்சி இல்லா - புநராவ்ருத்தி இல்லாத, வாழ்ச்சியை - வாழ்வை, ஆநந்தத்தை என்றபடி.

இப்படி ஸம்ஸாரியாய் இருந்த தசைக்கும் முக்தனாய்ப்போகும் தசையை அடைந்ததற்கும் உள்ள வ்யத்யாஸத்தை அநேக த்ருஷ்டாந்தங்களைக் கொண்டு நிரூபித்தருளுகிறார்—'அடல்' என்றாரம்பித்து.

[ப-ம்.] அடல் - பராக்ரமத்தை உடைய, உரகம் - ஸர்ப்பத்தினால், ராகுவினால் என்றபடி, உண்டு - ஸாப்பிடப்பட்டு, உமிழ்ந்த - உமிழப்பட்ட, அருக்கன்போல - ஸூர்யன்போல, க்ரஹணகாலத்தில் ராகுவினால் விழுங்கப்பட்டு அது முடிந்ததும் வெளியிலே உமிழப்பட்ட ஸூர்யனைப்போல என்றபடி, இத்தால் 'ராகுவின் முகத்தில் இருந்து விடுபட்டு சந்திரன் ப்ரகாசிப்பதைப்போல' என்றர்த்தமுள்ள சார்ந்தோக்ய வாக்யமும், 'ஸௌர்யாதி யத்ராஹுக்ரஸ்தேவ தோஷவத்க்ஷம் ராகா ஸுதாம்சுரிவ ராஹுமுகாத்விமுக்தம்' என்றிவர்தாமே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதத்தில் அருளிச் செய்திருப்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அழுக்கடைந்து - அழுக்கினால் பூசப்பட்டு, கழுவிய - அலம்பப்பட்ட, நல் - நல்லதான, தரளம்போல - முத்துப்போல, அன்றிக்கே நாயக ரத்னம்போல, இத்தால் 'யதா ந க்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாலநாந்மணே: । ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: ॥

மண்ணுலகில் மயல்தீர்ந்து மனந்தளும்பி
மன்னாத பயனிகந்து மாலேயன்றிக்
கண்ணில தென்றஞ்சியவன் கழலேபூண்டு
கடுஞ்சிறை போய்க்கரையேறும் கதியே சென்று
விண்ணுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு
விண்ணவர்தம் குழாங்களுடன் வேதம்பாடி
பண்ணுலகிற் படியாதவிசையால்பாடும்
பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே. 20

ப்ரகாஶ்யதே ந ஜந்யதே நித்யமேவாநுபூயதே' என்பதும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது, கடலொழுகி-ஸமுத்திரத்தில் அடித்துக்கொண்டுபோகப்பட்டு, அதாவது விபரீதமான காற்றினால் அடிக்கப்பட்டுபோகவேண்டிய இடத்திற்குப்போகாமல் ஸமுத்திரத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு, கரைசேர்ந்த - (தைவஸங்கல்பத்தினால் மற்றொரு காற்றடிக்க) போகவேண்டிய இடத்தையே அடைந்ததான, கலமே போல - கப்பலைப்போல, காட்டுத் தீ கலந்து - நாலு பக்கங்களிலும் காட்டுத் தீயினால் சூழப்பட்டு, ஒழிந்த - அதை விட்டுத் தப்பிவந்த, களிறேபோல - யானையைப்போல, மடல் - மடலூருவதை, கவரும் - அங்கீகரிக்கக்கூடியதான, மயல் - ஆசை (அநுராகம்), கழிந்த - நிவ்ருத்தியடைந்த, மாதர்போல - ஸ்திரீகளைப்போல, அதாவது 'மாதல் மடலூரார்' என்கிற வரம்பும் கடந்து மடல் எடுக்க ஒருப்படும்படியான நாயகன் இடத்தில் உண்டான தீவ்ரமான அநுராகத்தை உடையவளாய் பிறகு நாயகனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தன் இஷ்டப்படி பெறுகையாலே அந்த மையலை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்ட ஸ்திரீயைப்போல என்றபடி, இத்தால் 'க்ஷுதாகஷு' என்று வாய்புலற்றப்படியான ப்ராப்யத்வரையை உடையவனுக்கு அந்த ப்ராப்யம் கைபுகுந்ததற்கு த்ருஷ்டாந்தம் காட்டப்பட்டதாகிறது, வன்சிறை - த்ருடமான காராக்ருஹம் அதாவது தன்னால் நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ள முடியாததும், அதிகமான துக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான என்றபடி, போய் - நிவ்ருத்தி அடைந்து, மன்னர்பதம் - ராஜாக்களினுடைய ஸ்தானத்தை, பெற்றார்போல - அடைந்தவர்களைப் போலவும், உடல் முதலா - ஶரீரம் இந்திரியம் விஷயம், முதலியவைகளான, உயிர் - ஜீவாத்மாவை, மறைக்கும் - மறைக்கிற, ஜ்ஞானத்தைச் சுருங்கப்பண்ணுகிற என்றபடி, அன்றிக்கே ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடியே அறியவொட்டாமல் செய்கிற என்றபடியாகவுமாம், மாயை - ப்ரக்ருதியை, விட்டு - நீங்கி, உயர்ந்த பதமேறி - உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய பரமபதத்திலே ஏறி, உணர்ந்து - எல்லாவற்றையும் அறிந்து, அதாவது ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைப் பெற்று, ஒன்றி

னோம் - சேர்ந்தோம், அதாவது ஸர்வேஶ்வரனோடு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாக ஸம்பந்தப்பட்டோம். 19

இப்படிப் ப்ராப்திபர்வத்தை நிகமித்தருளி இந்த ஸ்ரீபரமபதஸோபானத்தின் பர்வங்களின் க்ரமங்களை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளிச் செய்துகொண்டு பரமபதத்தில் சென்று செய்யும் கைங்கர்யத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறார்—'மண்ணுலகில்' என்றாரம்பித்து.

[ப - ம்] மண்ணுலகில் - இந்தப் பூலோகத்தில், மயல் - அஜ்ஞானம், தீர்ந்து - நிவ்ருத்தி அடைந்து, தேஹாத்ம விவேகத்தாலும் ஜீவாத்ம பரமாத்ம விவேகத்தாலும் தேஹாத்மப்ரமம், ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமம் இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்து, இது விவேகபர்வத்தின் ஸங்க்ரஹம், மனம் தளும்பி - தத்தளித்து, அநாதி காலமாக இப்படியறியாமல் காலம் கழிந்தமைக்கு நிர்வேதப்பட்டு, இது நிர்வேதபர்வத்தின் அர்த்தம், மன்னாத - ஸ்திரமல்லாத, பயன் - ஐஶ்வர்யாதி ப்ரயோஜனங்களை, இகந்து - விட்டுவிட்டு, அவைகளில் தோஷத்தைப்பார்த்து அவைகளை விட்டுவிட்டு, இது விரக்திபர்வார்த்தம், மாலேயன்றி - பகவானைத்தவிர, கண் - வேறு ரக்ஷகர், இலது - இல்லை, என்று - என்று எண்ணி, அஞ்சி - பயந்து, இது பீதிபர்வத்தின் ஸங்க்ரஹம், அவன் கழலே - அந்தப் பகவானுடைய திருவடிகளையே, பூண்டு - ஆஶ்ரயித்து, பக்தி ப்ரபத்திகளாலே ஆஶ்ரயித்து என்றபடி, இது ப்ரஸாதநபர்வ ஸங்க்ரஹம், கடும் - க்ரூரமான, சிறை - ஸ்தூல ஶரீரமாகிற ஜயில், போய் - நாசமடைந்து, இது உத்க்ரமண பர்வார்த்தம், கரையேறும் - ஸம்ஸார மண்டலத்திற்கு அக்கரையான பரமபதத்தை அடையக்கூடிய, கதியே - அர்ச்சிராதி கதியிலேயே, சென்று - போய், இது அர்ச்சிராதிபர்வத்தின் அர்த்தம், விண் - ஆகாசத்தில் இருக்கும், உலகில் - லோகத்தில் அதாவது பரமபதத்தில் என்றபடி, அன்றிக்கே பரமாகாசம் என்று சொல்லப்படுகிற லோகத்தில் என்றாகவுமாம், வியப்பெல்லாம் - ஆஶ்சர்யங்களை எல்லாம், 'ததஃ வாஶ்ஸூதம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஆஶ்சர்யகரங்களான உத்யான வன மண்டப கோபுராதிகள் எல்லாவற்றையும், அன்றிக்கே பகவானுடைய ஆஶ்சர்யமான ஸ்வரூப குணாதிகள் எல்லாவற்றையும் என்றாகவுமாம், விளங்க - விசதமாக, கண்டு - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, இது திவ்யதேஶப்ராப்தி பர்வஸங்க்ரஹம், விண்ணவர் தங்குழாங்களுடன் - நித்ய முக்தர்களினுடைய ஸமூஹங்களுடன், வேதம் - ஸாமவேதத்தை, பாடி - கானம் செய்து, பண் - ராகங்களினுடைய, உலகில் - ஸமூஹத்தில், அதாவது இந்த உலகத்தில் காணப்படுகிற ராகங்களின் ஸமூஹத்தில் என்றபடி, படியாத - அடங்காத, இசையால் - அப்ராக்ருதமான திவ்யகானத்தினால், பாடும் - பாடப்படுகிற, பல்லாண்டே - மங்களாஶாஸன ரூபமான வாக்யங்களை, பல்லாண்டும், பாடுவோமே, அன்றிக்கே இப்பர்வத்தின் ஆரம்பத்தில் 'பாவளரும் தமிழ்ப் பல்லாண்டிசையுடன் பாடு

மாளாத வினையனைத்தும் மாள நாம் போய்
வானேறி மலர்மகளாரன்பு பூணுங்
தோளாத மாமணிக்குத் தொண்டுபூண்டு
தொழுகந்து தோத்திரங்கள் பாடியாடிக்
கேளாத பழமறையின் கீதம் கேட்டுக்
கிடையாத பேரின்பம் பெருகநாளும்
மீளாத பேரடிமைக்கன்புபெற்றோம்
மேதினியிலிருக்கின்றோம் விதியினாலே. 21

சென்னை-600 005.

வமே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதை அநுஸரித்து, பல்லாண்டே - திருப்பல்லாண்டு என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தையே, பல்லாண்டும் - அநேகம் வருஷங்களும், ஸர்வதா என்றபடி என்றாகவுமாம். 'பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே' என்றது இங்கநுஸந்தேயம். ஸ்வயம் போக்யமுமாய் அநந்ய ப்ரயோஜனமுமாய் ஸர்வ ஶேஷியினுடைய ஸம்ருத்தியையே ஆஶாஸிப்பதாகிற ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகிற திருப்பல்லாண்டையே எப்பொழுதும் அநுஸந்திப்போம் என்றபடி. 20

இப்படி இந்த ரஹஸ்யத்தில் விவேக நிர்வேதாதி பூர்வகமாகப் பகவதநுபவ கைங்கர்ய பர்யந்தமாக நிரூபித்தருளி, இப்படித் தெளிந்து மோக்ஷத்தில் தீவ்ரமான ஆசை உண்டாகி சீக்ர பல ப்ரதமான ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்தை அநுஷ்டித்து க்ருத க்ருத்யர்களாயிருக்கும் பரமை காந்திகளும் இந்தப் பூலோகத்தில் வஸிப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்னில், அதை ஸ்வாநுஸந்தானமாக அருளிச்செய்கிறார்—'மாளாத' என்றாரம்பித்து.

[ப - ம்.] நாம் - அநாதிகாலமாக ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து 'யிமஸ்ரவி விநீதம்' இத்யாதிகளிற்படியே அந்தப் பரம புருஷார்த்தத்தை மனதிலும் சிந்திக்க யோக்யதை இல்லாதவர்களாயிருந்து பகவானுடைய க்ருபையினால் உண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ மூலமாக விவேகம் முதலாக உபாயாநுஷ்டானம் வரையிலான பரிபாகத்தைப் பெற்ற நாம், 'மாளாத' ப்ராயஶ்சித்தாதிகளினால் நாசமடையாதவைகளான, வினை - கர்மங்கள், அனைத்தும் - எல்லாம், மாள - நசிக்க, பகவானுடைய க்ருபையினாலே ஸ்வயமே நசிக்க என்றபடி, போய் - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திலே சென்று, வான் ஏறி - பரமபதத்திலே ஏறி, மலர் மகளார் - புஷ்பத்திலே வஸிக்கிற பெரிய பிராட்டியார், அன்பு பூணும் - ப்ரீதியினால் ஒரு ஆபரணமாகப் பூட்டிக்கொண்டிருக்கிற, 'ஸ்ரீவத்ஸ நாஹரணம் தேஜஃ' என்றும், 'ஹதாநாம் வரம் நாயகஃ ஸ்வபூஷணம் ஸ்வபூஷணாத்யவி' என்றும் சொல்லப்பட்டதிறே, அதாவது தனக்கு ஆப

ராவ்ஸாஹிப் டில்லி ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி பண்டின் உபந்யாஸங்கள்.

இந்த ஸ்வாமியின் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால் தஞ்சாவூர்ஜில்லா கும்பகோணம் மாயவரம் தாலூகாக்களில் உபந்யாஸம் செய்யும்படி ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீ. உப. வே. தில்லியம்பூர் வேங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி பின்வருமாறு அந்தந்த ஊர்களில் அந்தந்த உபந்யாஸங்களைச் செய்தார். அந்தந்த ஊர்களில் ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் எல்லாரும் கேட்டு மிகவும் ஆநந்தித்தார்கள்.

அக்ஷய ஹுப	சித்திரைமீ	17உ	வடுவூர்	ஆராதன க்ரமம், பாஞ்சராத்ரம், ஆத்மகுணம், ஸ்ரீதேசிக சரிதம்.
,,	,,	18உ	,,	விவாஹநிர்ணயம், ஸீதாகல்யாணம்.
,,	,,	19உ	,,	சரண்யதர்மம், விபீஷண அபயப்ரதானம்.
,,	வைகாசிமீ	1உ	வலங்கிமான்	பக்தி, ப்ரஹ்லாத சரிதம்.
,,	,,	2உ	,,	அக்ரூரஸ்துதி; அவதார ரஹஸ்யம்.
,,	,,	3உ	,,	ஸீதாகல்யாணம்.

ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம், ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் ஸஞ்சிகை (லகுஸித்தாந்தம் முடிய)	ரூ. ...	1	4	0
2-வது மஹா பூர்வபக்ஷம் முடிய	...	0	10	0
3-வது ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம்	...	0	12	0
ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு அரும்பத விளக்கம்	...	1	4	0
திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதல் 3-பத்து	...	0	12	0

திருப்புரம்பியம் போஸ்டு, கும்பகோணம். } T. D. ராமஸ்வாமி நாயுடு.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக ஸபை.

1926௵ மேமீ 5௳ புதன்கிழமை திருவஹீந்திரபுரத்தில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேசிகனுடைய மாஸ (ச்ரவண) திருநக்ஷத்ர உத்ஸவம் நடந்தது. அதில் வழக்கம் போல் ஸ்ரீதேசிகன் உபயகோஷ்டி கைங்கர்யங்களுடனும் மேளவாத்தியம் தீவர்த்தி மத்தாப்பு முதலிய விபவங்களுடனும் திருவீதி அலங்கரித்து (ஸ்ரீதேசிகன்) திருமாளிகை மண்டபத்தில் எழுந்தருளினவுடன் ஷியூர் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக ஸபையார் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயம் என்னும் நாடகத்தைப்பற்றி ஓர் அருமையான உபந்யாஸம் செய்தார். அதில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகனுக்கு லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக உள்ள அளவுகடந்த காருண்யம் ‘ அருள்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதே ’ என்று மதுரகவிகளால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீநம்மாழ்வாரதினும் பன்மடங்கு மேம்பட்டதென்றும் இந்நாடகம் தத்வஹித புருஷார்த்தம் மூன்றும் பொலிந்திடக்கும்மேன்மையுடைத்தென்றும் ஏனைய நாடகங்களினும் இதற்குள்ள அசாதாரண ஏற்றம் இன்னின்னவையென்றும் இந்த க்ரந்தம் ப்ரகாசமாவதற்கு ஒரு வ்யாஜமாய் இருந்த ப்ரபோதய சந்திரோதயத்திற்கும் இந்நாடகத்திற்கும் உள்ள வ்யத்யாஸத்தையும் அடியவற்கு மெய்யனிடம் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஒப்பற்ற ஈடுபாடு இத்தன்மையுடைத்தென்பது ப்ரும்மத்தை ஒரு சீதளமாக நிருபித்திருக்கும் உபநிஷத்தின் அர்த்தத்தை அந்த உபநிஷத்தைவிட அதிக விசேஷணங்களுடன் ‘ வ்யாமோஹித ....ஸ்ரீ தச்சேந வ்யாவிஷ்ட ’ என்று அநுஸந்தித்திருப்பதினால் நன்கு விளங்கும் என்றும் இன்னும் இவைபோன்ற அநேகம் அருமையான விஷயங்களை ப்ரமாணங்களுடன் எடுத்துரைத்தபோது அங்கு கூடியிருந்த பாகவதர்களான 200 ஜனங்கள் வெகு சந்தோஷப்பட்டு பரவசமானார்கள். அந்த ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீனிவாஸமஹாதேசிகன் என்று திருநாமம் பெற்ற கருடபுரம் ஸ்வாமியும் எழுந்தருளியிருந்து திருச்செவி சாத்தியருளினார். கடைசியில் ஷியூர் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. ஆ. ஈ. தேசிகாசாரியர் அங்குள்ளவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாய் எழுந்து நம்மடியவர்களுக்கு மெய்யனான தெய்வநாயகன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீதேசிகன் விஷயமாய் விலக்ஷணாதிகாரியான பகவத்விஷயம் ஸ்வாமி கேட்பவருள்ளம் கனிந்துருக உபந்யஸித்த காருண்யம் மிகவும் சிறப்புற்றதென்றும், இது நம் பாக்கியவசமென்றும், இம்மாதிரி மாதந்தோறும் இத்திருநக்ஷத்திர மஹோத்ஸவத்தில் இவரால் நடைபெற்று நமது ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் தழைத்தோங்கும்படிக்கு அடியவற்குமெய்யன் அருள்புரியவேண்டுமென்றும் ஸபையாரின் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானத்தை செய்தார்.

இப்படிக்கு,
அடியவர்க்கு மெய்யடியன்,
ஈ. வே. தேசிகன்,
தமிழாசிரியன்
(ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலை, திருவயிந்தைமாநகர்.)